

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

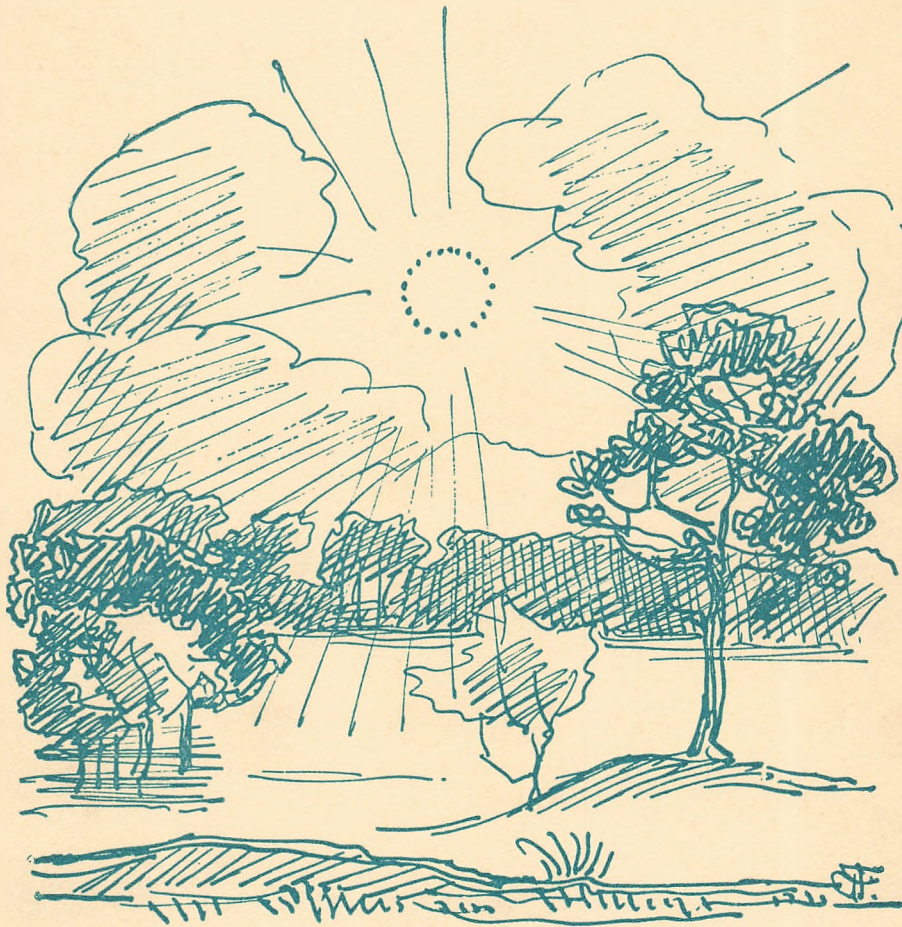
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Årsskrift

HØNG-SAMFUNDET

HØNG STUDENTERKURSUS

1961

Statens pædagogiske Studiesamling
København

Årsskrift

for

HØNG-SAMFUNDET

1961

SØRØ AMTSTIDENDE - SLAGELSE

Indhold

Et samfund, behersket af de intelligente?	3
Af rektor <i>J. H. Monrad</i> .	
Det store relief	11
Af forstander, cand. jur. <i>Julius Lavrsen</i> .	
Vandrelærer i Sydslesvig	16
Af vandrelærer <i>Uwe Hardt</i> , Svavsted.	
Johs. Jørgensen	18
Af rektor <i>J. H. Monrad</i> .	
Gunnar Olsen	20
Af lektor <i>Niels Åge N. Fjalland</i> , Helsingør.	
Orla Johnsen	22
Af redaktør <i>Hans Bagge</i> .	
Et år er gået	23
Af <i>A. T.</i> og <i>J. H. Monrad</i> .	
Fra — om — til gamle kammerater ...	32
Ved lektor <i>Esman Eriksen</i> , overlæge <i>Colding Jensen</i> m. fl.	
Årsberetning fra <i>Erانيا</i>	35
Ved <i>Lars Dalsgaard</i> .	
Til medlemmerne	39
Af redaktør <i>Hans Bagge</i> .	
Høng-Samfundet	41
Ved <i>Esman Eriksen</i> .	
Medlemsliste	43
Meddelelser	54

Et samfund, behersket af de intelligente?

SAMMEN MED en snes andre lærere i historie og samfundskundskab fra forskellige skoleformer blev undertegnede i det tidlige forår indbudt til en uges besøg i Europarådet, NATO og OEEC/OECD. Turen efterlod et overordentlig stærkt og ganske overraskende indtryk af, hvordan man i alle tre organisationer interesserede sig for undervisning, naturligvis navnlig for alt, hvad der havde at gøre med teknik og naturvidenskab i allerbedste forstand. Der gik derfra en livlig vekselvirkning til både det politiske, det militære og det økonomiske samarbejde i den vesteuropæiske kreds, som vi iøvrigt blev præsenteret for. Man havde åbenbart gjort sig klart, at i det mere eller mindre fredelige kapløb mellem nationerne var en omorganisering og videreudvikling af alt, hvad der har med undervisning at gøre, en meget vigtig indsats. Man fandt en forbindelse mellem sputnikkerne og den kendsgerning, at Sovjet finkæmmer alle sine skoler for alt, hvad der hedder intelligens. Der kæles for den, men kræves også tilsvarende af den. Resultatet var en førsteplads i rumforskningen. USA derimod synes at ødsle med sin intelligens. Meget af den går til spilde, siger man, og bliver ikke rationelt udnyttet. Skal man nu gå Ruslands vej? Den giver jo åbenbart kontante resultater, men er den ikke i sine konsekvenser så umenneskelig, at det er uforeneligt med de idealer for menneske- og samfundsliv, vi hylder i vores del af verden?

En engelsk samfundsforsker, *Michael Young*, har på sin måde prøvet at belyse disse problemer. Hans bog „Intelligensen som Overklasse“ er lige oversat til dansk. Han lader en kollega i året 2033 give svaret på det stillede spørgsmål. Denne fremtidssociolog har speciale i tiden 1914—63 i England. Han lever selv i et samfund, der er præget helt igennem af nyttesynspunktet, af effektiviteten. Derfor er det de intelligente, der råder. Alt skulle være såre godt. Alligevel er der noget i vejen. Hvad det er, prøver fremtidsforskeren at finde ud af ved at følge udviklingen fra sit specialetidsrum, altså vor egen tid, frem til sin egen epoke, vore oldebørns tid. Nu er noget af det, han beskæftiger sig med, specielt engelsk. Det gælder for eksempel Overhusets indflydelse og den rolle, de store, gamle engelske kostskoler spiller. Men det meste i Michael Youngs bog har adresse til alle vel-færdsstater. Af praktiske og nærliggende grunde skal omtalen i denne forbin-

delse især samle sig om, hvilke tanker han gør sig om undervisningsvæsenets skæbne og rolle i udviklingen. Der gives her et skarpsindigt og dybtgående svar på de spørgsmål, en deltager i forårets Pariserrejse uvilkårligt måtte stille sig.

I 2033 er man nået så vidt, hedder det, at man åbent erkender, at demokrati aldrig kan blive andet end et ideal, man altid bør vedblive at stræbe hen imod, så man styres ikke egentlig af folket, men af de bedst begavede af folket. Ikke af et aristokrati bygget på fødsel, ikke et plutokrati bygget på rigdom, men et *meritokrati* bygget på evner. Intet medlem af meritokratiet har en intelligenskvotient på under 125.

Til langt op i det 19. århundrede var samfundet et bondesamfund præget af fødsel: man blev i det milieu, man fødtes ind i. Og præget af arv: arv kunne både opmuntre til hårdt arbejde, fremkalde ansvarsfølelse og sikre sammenhængen. Og som i landsbyen, således også i staten. Da industrien efterhånden tog til, blev dette gamle samfund en hindring for, at industrien kunne udfolde sig effektivt, men de gamle træk i samfundet viste sig overordentlig sejglivede. Aristokratiet byggede stadig sin ikke ringe indflydelse på arv. Det gjaldt ikke alene formuerne, men gennem et faktisk privilegium på den højere uddannelse sørgede man også for, at ens børn kom ind på de ledende poster, uanset evnerne. Familien var — set fra 2033 — stadig som gennem århundrederne — det sted, „hvor sammenholdet er stærkere end fornuften“. I århundreder har samfundet været slagmark for to mægtige principper — udvælgelse efter familie og udvælgelse efter evner. Intet af de to principper har nogensinde sejret fuldstændigt.

Aristokrati og familie formåede dog ikke at standse det, der med eftertidens udtryk kaldtes fremskridt. Det var konkurrencen udefra, ikke mindst i form af krigene, der drev udviklingen frem. Dengang sagde man, at alle tabte på en krig. Bagefter kan man se, at i hvert fald de tabende tjente på dem, for eksempel Rusland, Tyskland og Kina. Men menneskeheden fik dog ét gode ud af krigene: alle de videnskabelige fremskridt, og hvad der betød endnu mere, krigen fremtvang en bedre udnyttelse af alt menneskemateriale. Men også i fredstid kom konkurrencen med udlandet til at bestemme farten. Hvis England ville overleve, blev det tvunget til at tage udfordringen op fra de lande, der ikke var nær så hæmmede af det gamle bondesamfunds overlevende vaner, og som havde gennemgået en social revolution. Når det med tiden lykkedes også at ændre forholdene i England, skyldtes det arbejderpartiet, der af grundsynspunkt må gå mod al arv og indflydelse bygget på arv. Konkurrencen udefra i forbindelse med det politiske pres indefra gjorde til slut sin virkning. Selve værket skete via skolevæsenet — den tredje stormagt i samfundet ved siden af aristokratiet og arbejderne. Økonomisk undergraves det gamle familiesamfund samtidig gennem en række skattelove, der efterhån-

den åd alle formuer op, så der slet ikke var noget at lade gå i arv, når det kom til stykket. Men hovedslaget stod om skolen.

Let var det ikke, fordi ideen om enhedsskolen i 1960'erne og 70'erne havde medvind. Dens tilhængere ønskede, at alle, børn med hjerne såvel som børn uden, skulle gå i samme skole og have samme grundlæggende undervisning. Når børnene først skolemæssigt var sat i bås, ville det være vanskeligt for de sent udviklede at gå fra den ene bås til den anden. Ud fra mere socialt end pædagogisk begrundede synspunkter påstod man, at klasseforskel uddybedes ved at holde begavede udskilt fra dumme. Alle børn uanset køn, race, tro, klasse og *evner* skulle behandles ens. Man pegede på Ruslands og USA's enhedsskoler og på disse landes resultater. „Er det så ikke indlysende, at slaget om produktionen skal stå på enhedsskolernes legepladser?“

Denne sammenstilling af to ting som årsag og virkning er dog ganske overfladisk, siger 2033-forfatteren. Den manglende konkurrence i USA og USSR i de nedre skoletrin afvejedes af en desto hårdere i de øverste og i samfundet selv. Og der var tilmed et ganske urimeligt spild af evners udnyttelse, fordi man i de to store konkurrentlande kom for sent i gang med at lære de skarpe hjerner det, de kræver for at udvikles bedst, nemlig en undervisning, hvis krav afpasses efter de store hjerners store fatteevne.

Tilhængerne af enhedsskolen var, set fra 2033, dels romantikere, der på en virkelighedsfjern måde troede på en menneskelig lighed, dels forskellige grupper af mennesker, der på en eller anden måde var kommet skævt ind på eksamensskolen med dens udvælgelse og skelnen. Nu blev enhedsskolen i løbet af 1970'erne en fiasko. På den ene side blev den aldrig gennemført til bunds. Der kom ved siden af den praktiske linje, a-linjen, den ikke-bøglige linje, eller hvad man nu kaldte det, alligevel en linje for de bedste i begavelse, prøver under en eller anden form smuttede alligevel ind i den nye skole. På den anden side svigtede det store flertal af både børn, lærere og forældre enhedsskolen. Et forsøg på at styrke enhedsskolen ved at udstrække den til 15-års alderen blev kun ved forsøgsstadiet. Ville man frem i samfundet, og det vil de fleste, forekom det for sent at vente med at gå over i den næste skoleform til 15-års alderen. Og en højere skoleform var en nødvendig forudsætning for et højere socialt trin. Det styrkede heller ikke enhedsskolen, at de ledende socialister, der skulle støtte tanken om enhedsskolen på det politiske plan, rask væk sendte deres børn til de rene eksamensskoler. Enhedsskolen forgik. Eksamensskolen bestod.

Omvæltningen inden for skolen sporede tilbage til tiden lige efter Hitlerkrigen. Fuld beskæftigelse og stigende reallønninger satte underklasseforældre i stand til at give deres børn en bedre uddannelse. Hertil kom, at uddannelsen til studenter-

eksamen blev gratis. Men det, at alle velbegavede børn kunne komme i eksamensskolen, var ikke ensbetydende med, at de blev der. „Den biologiske og sociale barndom blev kortere og kortere, den uddannelsesmæssige længere og længere, og der opstod et dilemma, der i det lange løb kun lod sig løse ved at behandle eleverne i eksamensskolerne som voksne“. Løsningen viste sig at ligge lige for: man måtte give eleverne i eksamensskolerne direkte skoleløn, liggende en del over erhvervslivets. Det hjalp. „Nu til dags har vi jo svært ved at forestille os en eksamensskole uden den ugentlige lønningsdag“. Og universiteterne kom modstræbende ind på det samme.

Man opdagede, at det lønner sig langt bedre at investere i intelligens end i nogen anden del af produktionsapparatet. Derimod varede det til noget over midten af det tyvende århundrede, inden man fandt ud af, hvor det først og fremmest betalte sig at sætte ind i uddannelsesspørgsmålet. Manglede der ingeniører, udvidede man Polyteknisk Lærestalt uden at bekymre sig om, at man derved kun formindskede tilgangen af matematisk-naturvidenskabelige begavelser på andre felter, hvor der var lige så hårdt brug for dem. Man var ikke klar over, at samfundet som helhed led under mangel på tilstrækkelig intelligente i forhold til behovet i de ledende stillinger. Men det endte dog med, at det gik op for de bestemmende. Løsningen var, at man måtte se at sikre sig, at ingen intelligens gik tabt for samfundet. Fra 3-års alderen måtte man sikre sig de egnede og sikre sig, at de fik den bedste undervisning, mens man før i en misforstået ligheds navn især havde interesseret sig for de evnesvage, psykopaterne og forbryderne mere end for de højt-begavede.

Derved flyttedes interessen logisk over på lærerne. Deres kvalitet måtte højnes. Da lærerlønningerne lå langt bagefter erhvervslivets, var dygtige lærere næsten ikke til at opdrive. Og — logisk — andenklasser lærere — andenklasser elever i skolen. „Et meritokrati er aldrig bedre end dets lærerstand“. Lærerlønnen kom op på højde med erhvervslivets eller højere, og virkningen var den ønskede. Jo højere skoleform, jo højere intelligenskvotient hos lærerne, jo mindre antal elever i klasserne, jo bedre resultater.

Modstanden mod alt dette kom især fra de gamle, engelske private kostskoler, der fremfor nogen uddannede aristokratiets børn til ledere i samfundet, i nogen grad uanset børnenes evner. Afstamningen og bekendtskaberne spillede større rolle. Og deres holdning til tilværelsen var helt ude af kontakt med det nye samfund. „For meget Athen, for lidt atom“. Men man fik gjort dem uskadelige. Alle andre gymnasier fik ved rigelige tilskud en ydre og indre standard, der bragte dem undervisningsmæssigt på højde med Rugby, Eton og andre lignende skoler, der langsomt kom i en vanskeligere stilling, og en skønne dag var de „privat-

drevne, statsunderstøttede kostskoler“. Den offentlige og private skole var dermed i praksis smeltet sammen.

Vanskeligere var det i og for sig at finde de velegnede elever frem til eksamensskolerne. Men ved allehånde prøver gik det. „Skolepsykologerne erobrede sig en nøglestilling, som de aldrig senere er blevet fordrevet helt fra“. Der var problemer nok i den sammenhæng. Enhedsskoletilhængerne var ikke venner af den gammeldags eksamen, der ubevidst fra lærernes side gav elever fra kultiverede hjem en fordel. Løsningen var intelligensprøver. De har ikke social slagside. Man nåede til at blive intelligensprøvet med mellemrum hele livet igennem som en menneske- ret. Man kunne jo udvikles senere end normalt, men skulle derfor ikke være handicappet på livstid. Et centralkartotek kan og skal i visse tilfælde give oplysninger om folks I. K. Vanskeligheder er ganske vist opstået: Ikke få børn lægger et urimelig hårdt pres på deres forældre for at få deres fars og mors intelligens om- prøvet. „Der er alt for mange, der har forslugt sig på bøger om forældrepsykologi nu om dage“.

Resultaterne af alle skolereformerne i sidste halvdel af det tyvende århundrede var strålende. Nu kom børnene frem efter deres evner, og evnerne havde alle muligheder for at blive udnyttet effektivt i samfundet. Men det viste sig, at der var andre hindringer for den fulde effektivitet end dem, man havde ryddet af vejen. Anciennitetsprincippet ved besættelse af stillinger var også i erhvervslivet en alvorlig hemsko for de unge og dygtige. Stillingerne blev kun ledige så at sige i naturens orden, som de yngre måtte vente på, før de kunne stige til tops. Man mente ganske simpelt, at alder var lig med erfaring. Efterhånden trængte dog skolens principper igennem også i erhvervslivet. For overhovedet at få fat på førsteklas- ses lederemner måtte erhvervslivet hente dem fra eksamensskolerne. De var jo efterhånden ikke andre steder. Fagforeningerne holdt længe på den praktiske mand, der havde tjent sig op i organisationerne. Men også de måtte give sig. Arbejdere var jo efterhånden kun dem med den mindre strålende I. K. Altså kunne de heller ikke længere selv levere førere. De måtte hente dem blandt eksamens- folkene. Og alle disse unge pressede på mod toppen af de gamle. Løsningen blev en ophævelse af den efterhånden urimelige tvungne afgang med pension ved en bestemt alder. Topfolkene fik lov at fortsætte, bare ikke som topfolk. De måtte finde sig i at degraderes: biskoppen endte, efterhånden som intelligensprøverne gjorde det nødvendigt, med et kapellanembede, og teknikprofessoren blev måske chauffør. De gamle var glade for at blive brugt. De unge kom frem i tide, og sam- fundet arbejdede effektivt. Intelligensprøverne blev udviklede til fuldkommenhed. Når desuden ens Interesse for arbejdet samtidig blev prøvet, fik man et fuldgyl- digt udtryk for en mands Dygtighed (I_1 plus $I_2 = D$).

Alligevel var der noget galt. Hvad blev der af alle dem med den lavere intelligenskvotient? Der opstod unægtelig en række spændinger, som kun delvis blev neutraliserede. Ikke alle familier var tilfredse, når indflydelse ikke sikredes gennem arv, men skyldtes uddannelse. Ikke alle uddannelsesformer havde det lige godt med hinanden. Noget var finere end andet. Den tidligere overklasse, som nu måske var blevet underklasse, var ikke i ro. Og arbejderklassen selv, den traditionelle underklasse? Når classeskellene beror på evner, må skellet mellem klasserne uvilkårligt blive bredere. Hvis forskellen skyldes penge, kan man ved at tjene penge også tjene sig op. Men intelligensen forandres ikke. Håbet tages med andre ord fra den, der af mangel på begavelse er endt nederst i samfundet. Han mister selvagtelsen og dermed selvopholdelsesdriften. „Jævne mennesker kan nu engang ikke lide, at man tager deres figenblad fra dem“.

I nogen måde blev situationen reddet. Man gav underklassen en livsanskuelse, der passede til den, nemlig dyrkelsen af muskelkraften — gennem alle de sportsreportager, man viste på TV-skærmen om aftenen. Man gav folk et vist håb om bedre resultater for dem selv af de intelligensprøver, de hele livet igennem kunne indstille sig til. I det mindste kunne de håbe på, at deres børn eller børnebørn blev bedre begavede end de selv og derfor fik bedre chancer i livet. Nu led underklassen måske ikke så meget ved forholdene, ganske simpelt fordi den på grund af sin mangel på intelligens slet ikke var klar over sin egen stilling. Men mest samfundsberoligende blev det, at man fandt ud af, at alle mennesker, ikke blot topmenneskene, skulle anbringes netop til det arbejde, de intelligensmæssigt egnede sig til. Man blev i erhvervslivet sat sammen med folk af samme begavelse og sat til arbejde, man kunne overkomme. Derved bortelimineredes underlegenhedsfølelsen til daglig. Meget arbejde overtog de tænkende maskiner, men noget blev der tilbage til menneskehænder, som ikke var blot rutinearbejde. Der blev igen engang som i aristokratiets tid nok af tyende. Det var kun i den misforståede ligheds og det såkaldte demokratiske tid, at det ikke var fint at være i huset. Da først lighedsraseriet var overstået, og det atter var blevet fastslået som noget rigtigt, at nogen var bedre end andre, kom tyendet tilbage uden at bære fjerneste nag.

Det politiske liv omformedes i takt med skole og erhverv. Arbejderpartiet havde udfyldt sin historiske mission ved i det tyvende århundrede at få betydningen af arv og dermed familie bortskaffet. Arbejderpartiets kamp for enhedsskolen blev et nederlag for bevægelsen, og dermed rantes bevægelsen for så vidt dødeligt: i troen på det rigtige i tanken om menneskers lighed. Og ingen politisk bevægelse kan bestå, som ikke inderst inde har en følelse af, at den har den moralske ret i sin kamp. Aristokratiet faldt, da arbejderbevægelsen fik det til at vakle i troen på,

at det var moralsk rigtigt, at familiearv eller penge gav en indre ret til at regere. Nu kom arbejderbevægelsen ud for en tilsvarende proces.

Politikerne blev i det hele taget sat i baggrunden ligesom demokratiet. Kravet om „ét menneske — én stemme“ bundet jo i lighedstanken. Hvis den er forkert, er folkestyret uden mening. Almindelig stemmeret er kun logisk, så længe man med rette kan forvente, at gode hoveder kan dukke op fra de laveste lag. Er de gode hoveder fundet frem og siet fra i barnealderen, bliver den almindelige valgret uden mening.

Så kompliceret, som samfundsmaskineriet blev, kunne ingen politiker overskue sagerne. Han måtte støtte sig på de sagkyndige, på partiets eller statens embedsmænd, altså igen på de kloge hoveder. — Nu ville det jo ikke være et England, man fik skildret, hvis man afskaffede Underhuset. Man lod det på god engelsk vis bestå, men ændrede Overhuset. I tidens ånd afskaffede man de arvelige pladser og lod dem besætte af de gode hoveder, og derved blev det igen som i aristokratiets dage den afgørende forsamling, men med en ny herskende overklasse, intelligensen.

Fagforeningerne blev sådan set overflødige, men arbejdede selvfølgelig videre. Blot var det ikke fint længere at hedde arbejder. Man kaldte sig teknikere. AOF blev til TOF. Som følge af arbejdernes navneskifte måtte også alle andre have nye titler. Teknikerne kaldte sig specialister. Alt tilpassede sig. Fagforeningerne blev ligesom arbejderpartiet reaktionens, konservatismens, det gammeldags' højborg. Når fagforeningerne ingen betydning fik, havde det sammenhæng med, at alle for så vidt fik lige løn. Men der ydedes ganske vist en mængde mere eller mindre maskerede tillæg til den lige grundløn, og disse tillæg var alt andet end lige. Jo højere intelligens, des flere goder stillet til rådighed af arbejdsstedet. Repræsentationstillæggene og omkostningskontiene svulmede op. Ved officielt at holde på ligeløn holdt man masserne i ro, men den højt kvalificerede akademiker, der arbejdede hele døgnet rundt („Eliten har aldrig fri“), skulle naturligvis have en mængde goder stillet til rådighed for at kunne præstere sit bedste. Intelligensen fik sit: individuel mad, hvor arbejderne nøjedes med fælleskøkkenernes produkter og med, hvad den kommunale ølledning i huset formåede.

Det er så øjensynligt, at den tænkte fremtidsforfatter er evig tilfreds med det nye samfund. Han er selv en af dets fremragende videnskabsmænd. Tonen over for alle andre er venligt nedladende, med videnskabsmandens uengagerede kølighed i analyserne. Men forfatteren er klog nok til at mærke, at noget er der galt i dette samfund. Han kan beskrive dette utilfredse, til dels forklare det, men slet ikke forstå det.

Forskellige prøver noget, der kunne minde om oprør. Kvinderne er altid med i forreste række. Det ligger ikke til dem, synes det, udelukkende at bedømme mennesker efter, hvor meget de yder til produktionslivet. Når de som andre begavede fik deres uddannelse, var de dels utilfredse med, at de i de år, børnene fødtes, ikke kunne være fuldt ud med i det, deres uddannelse berettigede dem til, dels syntes de, at der ikke levedes dem tid nok til børnene. Kvinderne var altså en del af de samfundsupålidelige.

Galt var det også, at den nye forstandselite var ved at gøre sig selv arvelig ved at sørge for, at de høje intelligenser kun fik børn med lige så intelligente. Klassen var ved at blive lukket, i egen interesse for at bevare magten. Samtidig gjorde fremskridtene i intelligensprøverne de laveststående stilling endnu værre. Man nåede til at kunne forudbestemme intelligensen før fødslen ud fra forældrenes intelligens. Og sikkerheden blev stor. Men i samme grad tog man livsløgnen fra de små i samfundet. Nu kunne de ikke mere holde sig oppe i håbet om, at senere prøver ville vise, at de havde udviklet sig til det bedre, eller at man havde taget fejl. Derfor kom krisen. Bogen ender med antydningen af en revolution.

Hvad den tilsigtede skimtes i et fåget program, der engang blev vedtaget af en eller anden af teknikerpartiets forsamlinger. Og det går ud på, at man savner en mangfoldigere værdiskala i samfundet. Det skal ikke bare være intelligens, det drejer sig om. Der skal være menneskelig varme med værdsætning af de rent menneskelige værdier, også selv om de falder uden for normen for mennesker. „Så ville mennesker have deres lige muligheder, ikke for at stige opad i verden efter matematiske beregninger, men for at udvikle deres personlige forudsætninger for at leve et rigt liv“.

Der er ingen tvivl om, hvad forfatteren af 2033 mener. Men der er heller ingen tvivl om, hvad forfatteren af 1961 mener. Bogen er ægte engelsk i sin ironi. Det er vor egen tid, der skildres i et spejl, der forenkler og forstørrelser på en måde, man kender fra så mange fremtidsromaner. Træk i vore dages samfundsbillede føres frem. Man ser konsekvenserne af dem: at effektiviteten kan øges enormt, men det, der gør livet værd at leve, svigtes derved. Det, der angives som noget værdifuldt, er jo på ingen måde noget originalt. Det er sagt fra mangfoldige større og mindre profeters side før, lige fra den dag, ordene lød om at vinde verden, men miste sin sjæl. Det er ikke det, der gør bogen værd at læse. Det er dens samfundsskildringer, der i sandhed sætter ens tanker i sving med at oversætte til danske forhold. Alle, der interesserer sig for danske skole- og samfundsforhold, kan det anbefales at gennemgå „Intelligensen som Overklasse“ — og tage ved lære af den.

J. H. MONRAD

„Det store relief“

Denne artikel er skrevet af Andelsskolens forstander, cand. jur. Julius Lavrsen, som til næste år er 40 års jubilær.

EN AF DANMARKS største og samtidig stadig mest omstridte kunstnere i indeværende århundrede er J. F. Willumsen. Berømtest og mest omdiskuteret af alle hans arbejder er „Det store relief“. Gå ind og se det på museet i Frederikssund!

Når man står over for dette kunstværk, synes man i første omgang, at det er et eneste sammensurium. De brogede materialer, flerfarvet marmor og lueforgylt bronze, hvoraf relieffet er sammensat, i forbindelse med nogle blege figurer, som vrider sig i baggrunden, gør tilskueren forvirret. Men prøver man at se nærmere efter, vil man hurtigt opdage, at her er noget, man ikke sådan kan blive færdig med lige med det samme, og man vil forstå, at det har givet anledning til mange fortolkninger. Efterhånden er disse fortolkninger dog blevet nogenlunde samstemmende og kan vistnok nu i megen korthed opsummeres omtrent som følger:

De flydende menneskefigurer med mærkeligt sløve bevægelser, som findes forneden tværs over billedet, er de viljesvage, de ligeglade og søvnige. Oven over dem hæver sig centralt i relieffet i lodret holdning to kraftige skikkelser. Den ene, ham til venstre, har et hårdt og sammenbidt ansigt. Han er den udadvendte håndens mand og virker hensynsløs og brutal. Han er beslutsom og handlekraftig, men tror mere end rimeligt på egen magt og er lidt af en diktortype. Han strækker sin muskuløse højre arm ud til siden, og på den bærer han to nærmest latterligt udseende væsener, en kvindeklædt mand og en rustningsklædt kvinde, som vel tilsammen er udtryk for den foragt, der må næres såvel for den, som kun har respekt for teknisk og fysisk kraft, som for den, der kritikløst bøjer

sig for åndløs rå magt. Den anden centrale figur, den til højre, er en ædel type. Han holder øjnene tæt lukkede for alt det ydre. Andens rige verden er ham nok. Forbindelsen mellem de to figurer markeres med det greb, det udadvendte menneske tager om den andens hånd, som han presser mod sit bryst, hvor trods alt hjertets tomhed føles. Den indadvendte strækker sin venstre arm ud og bærer dér to tillidsfuldt virkende skikkelser, en mand med hammer ved bæltet, det produktive menneske, og hans hustru. Under disse to skikkelser svæver et ungt par i gyldent skær. Det er skønheden, sandheden og håbet for fremtiden og kommende slægter. Det er som hjerte og ånd i modsætning til gold forstand og teknik.

„Det store relief“ i dets brogede mangfoldighed stod færdigt i 1928, men er vel i dag mere end nogensinde et storslået sindbillede på en splittet verden fyldt med urolige, nervøse, rodløse og bange mennesker.

Lader man nu fantasien gå videre, erkender man hurtigt, at den brutale skikkelse på relieffet, diktortypen, også dominerer i virkelighedens verden og her mest tydeligt i politik og teknik. Hvad angår politik, skal der ved denne lejlighed ikke ofres mange ord på den egentlige diktator. Alle kender ham. Han dirigerer øst for jerntæppet. Men også under demokratiske styreformer kan findes tendenser, der peger i retning af nævnte type, uden at dog nogen tænker på at anvende betegnelsen. Sløvhed og ligegyldighed i udpræget målestok kan føre til et vrængbillede af demokrati, som vi ikke er alt for glade for at give det rette navn. Dette kunne der nævnes adskillige eksempler på fra fremmede lande. Men hvordan hos os? Hvordan med den interesse, der i det lange løb er livsnødvendig for alt levende demokrati? Hvordan med interesse især hos den del af befolkningen, som skal bære kommende dage på sine skuldre?

Ja, så meget kan siges, at de, der ventede, at nedsættelsen af valgretsalderen i 1953 til 23 år skulle medføre, at de unge i stort tal ville møde op for at nedlægge deres stemmesedler i valgurnerne, er blevet godt skuffede. Ungdommen har rent ud sagt ikke vist større interesse for politik, hverken for de store ideologier eller for den mere jævne praktiske politik i folketing eller kommunale råd, og tilslutning til politiske foreninger har været meget ringe.

Men indrømmes skal det, at det politiske liv heller ikke altid frembyder umiddelbar tillokkelse. Så vidt har tidens specialisering strakt sig, at det politiske liv, der netop er noget alment, som har bud til os alle uanset forskelligheder i profession og milieu, er blevet en grå og ufestlig affære, ofte præget af en ulidelig funktionærtone. Alt for mange politikere, selv blandt de ledende, taler som dårlige ministerielle cirkulærer, og man savner den djærve mundrette tale, den hjertevarme og glød, der alene kan inspirere og opildne tilhørerne.

Og selve den politiske kamp, det indrømmes også, virker ikke mindre nedstemmende. For alle politisk kyndige er det en kendt sag, at de politiske modsætninger i almindelighed ikke er så store, som de var førhen. Landets udenrigspolitik og de økonomiske konjunkturer stiller os over for en række opgaver, som den ene regeringskoalition må løse omtrent på samme måde som den anden. Disse forhold skulle give mulighed for effektive foranstaltninger og hurtige og gode resultater. Men det gør de langtfra altid. Af taktiske grunde er partierne tilbøjelige til at føre deres kampagne på helt fortidig problemstilling, der nok kan give indtryk af megen kampgny, men som ikke har synderlig forbindelse med øjeblikkets krav.

Dertil kommer noget med, at de unge føler, at det hele bliver for stort og for indviklet.

Vi ved ikke, hvad vi skal tro på. Vi kan ikke overse det, og så lader vi være — noget, de for resten i høj grad har lært af mange ældre, som heller ikke gider følge med.

Og resultatet? Man overlader det, der skal gøres, til *de andre*. Forhen levende folkelige bevægelser bliver til funktionærstyrede organisationer. Og i det lange løb vil vi være ude i det omtalte vrængbillede af demokrati, som den brutale skikkelse på Willumsens relief bl. a. er udtryk for.

Det andet, samme skikkelse må antages at symbolisere, er teknikkens overhåndtagende herredømme. Vor tids stærkt udviklede teknik er i den grad en dominerende faktor i hele vor tilværelse, at det faktisk er den, der er ved at råde over os, i stedet for, at det omvendte skulle være tilfældet. Hver dag bringer avisen bud om nye erobringer. Mekanisering og automatisering går frem med stormskridt, også i vore rent hjemlige forhold. En dag får man at vide, at en trådfabrik i Varde har mekaniseret for 6 mill. kr., afskediget 100 af ca. 400 arbejdere, sparet 1,2 mill. kr. i årlig arbejds løn og samtidig forøget produktionen fra 5000 til 8000 t. En anden dag bekendtgøres det, at et jernstøberi i Middelfart afskediger 45 mand, fordi virksomheden centraliseres. En landmand kan om høsten leje en mejetærsker for 80 kr. pr. td. land. Kan det så gå at give en landarbejder 40 kr. om dagen? Mange flere eksempler kunne nævnes.

Det er rigtigt, at produktionen forøges, men umådelige tilpasningsvanskeligheder følger efter. Hvad med de mennesker, der mister stilling og arbejde. Ja, bevares, de kan for tiden sagtens få andet arbejde. Men hvilket? Noget, der interesserer? Uendelig mange, og det gælder både unge og ældre, føler sig små og modløse. Det er så mægtigt og stort alt sammen. Det er ikke til at overse. Man ved ikke, hvad man skal tro og tænke. Man giver op, gider ikke. Man overlader det til *de andre*.

Det er den strenge herre på relieffet, der viser sit ansigt. Pessimisten træder frem og siger, at „religionen er afløst af teknikken, moralen af psykologien eller biologien, kulturen af sporten og Gud er afløst af — ja, ikke af noget“ (Søren Holm). — Mange er af den mening, at vi er endt i professionelle politikeres lomme, i et teknikkens, mekaniseringens, industrialismens, materialismens himmerige, hvor alt går ud på at tjene penge eller gøre karriere — uden tro, uden idealer, uden mål.

Er dette nu end sat på spidsen, så er der dog så megen sandhed deri, at man en smule foruroliget nødes til at gentage spørgsmålet: hvad så med den ungdom, der skal bære kommende dage på sine skuldre?

Det er som bekendt vanskeligt at generalisere. Her tænkes slet ikke på de læderjakker og anderumper, der af og til huserer i København og andre byer. Det er trods alt kun et lille udsnit. De har sikkert altid eksisteret. De fylder bare mere i vore dage, fordi de lettere finder sammen ved hjælp af larmende knallerter. Men bortset fra dem, så har, siden Johs. Allen skrev sin bog „Ung leg“, moderne ungdom været under debat. Han taler om „den kolde ungdom“, hvormed han mener, at den består af nogle „døde murere“, der ikke er til at råbe op. De unge er efter hans mening fødte folkepensionister, forsigtige med at engagere sig, seksuelt ligeglade, med tendens til tidlige ægteskaber og småborgerlig isolation i små rækkehuse bag ligusterhække, socialt uinteresserede og derfor passive ofre for den nye molok: Den kollektive formynderstat.

Ja, vel er det vanskeligt at generalisere, men personligt kan jeg i alt fald sige, at det møde, jeg har haft med — ganske vist kun et udsnit af — dansk ungdom, for mig har været opmuntrende. Bevares, jeg har selvfølgelig også truffet nittere. Jeg har truffet både dem med vil-ha'-mentaliteten, og dem, der ikke føler ansvar over for noget. Jeg har mødt

typen Gogo, der i det moderne teaterstykke „Vi venter på Godot“ siger til Didi: „Vi hitter altid på et eller andet, som giver indtryk af, at vi lever“. Tomhed og kedsomhed, som søges udfyldt med piger, øl og motorlarm.

Men for mig har dette så afgjort været undtagelsen. Jeg tror, at vore unge duer og ansvarsbevidst vil søge at klare de konkrete opgaver, der bliver stillet dem. De diskuterer vist knapt så meget, som vi gjorde, da jeg var ung, og føler sig måske mere rastløse, naturligtvis. Vi hyggede os vel i nogen grad med tanken om, at det hele nok skulle gå, og at de menneskelige fremskridt nok skulle bane vej for bedre tider, hvor der herskede fred og gode kår. De unge af i dag stiller knapt så store forventninger til fremtiden og er absolut ikke overbevist om, at det hele går nok. De går uden mange svinkeærinder løs på opgaverne og viser faktisk en beundringsværdig tilpasningsevne med hensyn til de vilkår, krig og anden krise har kunnet byde den opvoksende slægt. De nærer udpræget afsmag for fraser og store ord, og gør det især, når talen gælder sociale og politiske problemer. De ved, at konkurrencen er hård, og de, der er krudt i, koncentrerer sig først og fremmest om deres faglige uddannelse.

Men det er rigtigt, at for en god parts vedkommende drejer det sig i høj grad også om „huset på Evighedsvej“ med ligusterhækken udenom. Det, som Johs. Allen er ude efter. Dygtigt fagligt arbejde og et pænt lille hjem med kone og børn står som skarpt realistiske mål, og om muligt gerne inden for længe en bil. Bortset fra dette sidste er det nære ting, man har for øje, områder, hvor det er mest sandsynligt, at ens indsats kan blive effektiv, og hvad der ligger derudover, interesserer knapt så meget.

Ja, men er det da ikke udmærket, at de unge er præget af disse nære ting? De er vel netop derigennem på vej mod den anden centrale skikkelse på „Det store relief“, ham med det blide, åndfulde ansigtstræk, ham, som ved, at det ydre ikke er nok, og som ønsker at være et virkeligt levende og ikke blot et vegeterende menneske.

Hertil må svares, at „huset på Evighedsvej“ er et meget godt udgangspunkt og vel et absolut nødvendigt. Men når det er sagt, må det føjes til, at de nære opgaver løser man ikke uden at tage del i det almindelige borgerliv uden for hjemmet. Alt det, der ligger der udenfor — samfundsforhold, teknik og meget andet — kan være så stort, som det være vil. Kaster man aldrig blikket på den anden side af havehækken, er man ret hurtigt færdig. Man overlader nemlig i så tilfælde til *de andre* i det lange løb at bestemme, hvor længe man får lov at bo i huset. Man overlader til *de andre* at bestemme over ens økonomiske stilling og ens børns fremtid.

Og det er der ingen, der ønsker. Derfor må de unge — og ældre med — i allerhøjeste grad være interesseret i at øve indflydelse på samfundet for at få den bedst mulige uddannelse, for at få arbejdsforhold, man kan trives under, og samfundsforhold, man på egne og medborgeres vegne kan være bekendt. Det vil sige, at man også må være interesseret i, at naboen lever under tilfredsstillende vilkår.

Først når vi har erkendt dette og er villig til at leve derefter, nærmer vi os relieffets åndfulde skikkelse. Det drejer sig her om noget, som en skarp hjerne alene ikke kan klare. Det, vi højtideligt kalder menneskeånden, har såvel med den klare forstand som med det varme hjerte at gøre. Begge dele må med. Det er den klare hjerne, der skaber den voldsomme tekniske udvikling, men når vi skal forme de levevilkår, som dermed følger, så er desuden medmenneskelige følelser en afgørende faktor.

Læg mærke til, at den voldsomme skikkelse på relieffet tager den blides hånd og trykker den ind til sit hjerte, og at den blide villigt lader ham gøre det. Med hinanden i hånden

svinder de uheldige sider hos den voldsomme, samtidig med at han overfører noget af sin beslutsomhed og handlekraft til den blide.

Teknikken rigtigt anvendt og det dermed følgende samfund — kompliceret eller ej — formet efter medmenneskelige hensyn *må* kunne blive til lykke, men den absolutte forudsætning derfor er, at der findes mennesker, som har gode interesser også uden for „huset på Evighedsvej“.

Det er, hvad Willumsen på genial vis fortæller os med skabelsen af „Det store relief“.—

Men selve tanken er naturligvis ikke ny. Mange andre — fortids- og nutidsåndsbårne personligheder — har på deres manér fortalt os det samme.

I en forelæsning allerede i 1838 beretter således Grundtvig, at han har været inde i smedien på Gammelholm og set alle hamrene gå af sig selv ved dampkraft, og han bliver lidt bange for, „at hamrene kunne komme til at danse på menneskehoveder“. Men så går det op for ham, at disse hamre „er de eneste virkelige levninger af den vidunderlige Thors hammer, der for et par tusind år siden sprang i stykker på hårde jættehoveder“, og det ville dog være sørgeligt, siger han i „Mands Minde“, „hvis man sad med hænderne i skødet og drev slet intet nyttigt med iver og eftertryk“.

Og en moderne forfatter, Tage Voss: „Der stod en mand og kæmpede med at ville male et billede af havet. Han var maler og vidste alt om maleri. Da han havde stået der et år, spurgte vi ham, om han ville med ud at ro. „Har ikke tid“, sagde han. Da var det, vi tænkte: Han førte kampen på to fronter, hvor fjenden var gået hjem. For at kunne male havet er det vigtigere at vide noget om havet end om kunsten. For at male havet må man have kæmpet med det, været våd og bange på det, have slidt og drevet, frosset og svedt på det, have set søerne krumme sig over én, grønne og vældige, have stirret sig blind med rindende øjne mod blæsten, have fornemmet dets umådelige udstrækning, dets gribende dybde og have anet, at der lever fiskevæsener dernede i de sorte kløfter. Først når man ved det, kan man — måske — male havet. Det vidste maleren ikke. Han står der endnu“. — Han blev i huset på Evighedsvej. Derfor lykkedes det ikke for ham. Som det ikke vil lykkes for os, hvis vi forbliver bag ligusterhækken.

Hvad enten vi synes om det eller ej, vi skal ud dér, hvor det foregår. Vi skal være aktive også udadtil. Vi må ud og tage vort ansvar alene og med den gruppe, vi tilhører. Være aktivt interesserede borgere. Være med til at søge at opnå en forening af praktisk teknisk dygtighed og levende, varme og samfundsduelige mennesker.

Vi skal glæde os over teknikken, men samtidig forstå, hvad den kræver af os. Vi skal glæde os over vore gode sociale forhold, som nutidspolitik har givet os, men samtidig forstå, at dermed følger også pligter. —

Og i og for sig er det vel netop al god skoleopdragelses mål at forsøge at være med til at forme og danne den slags mennesker.

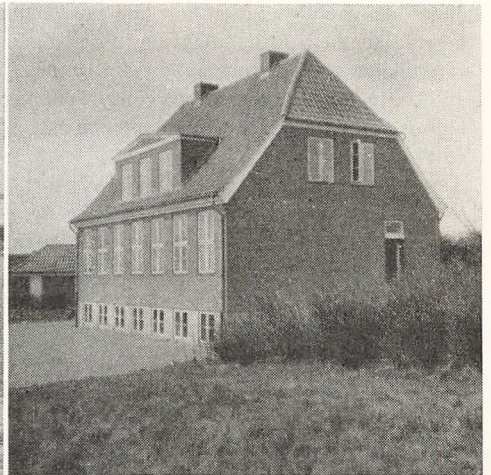
Fra min Høng-tid ved jeg, at det i al fald er målet for skolen der. Jeg ved også, at det er dens mål den dag i dag.

Alt menneskeværk er jo skrøbeligt. Men lykkes bare et lille gran af skolens arbejde, så har den da, som årene er gået, gjort sit til, at den handlekraftige og den åndfulde skikkelse på Willumsens relief kan arbejde sammen på en god måde. Og sammen med andre skoler har Høng Gymnasium vel så været med til at skabe en smule håb om, at de to unge — symbolet på kommende slægter — som står i et gyldent skær på samme relief, må kunne gå en fremtid i møde, hvor hjertet med ånden og hjernen med forstanden tilsammen kan skabe en verden, der er menneskeliv værdig.

JULIUS LAVRSEN

Ejderen mellem Rendsborg og Frederiksstad.

Den danske skole i Svavsted.

Vandrelærer i Sydslesvig

En af dette års 10 års jubilarer, sydslesvigeren Uwe Hardt fortæller om arbejdet i sin hjemstavn.

NÅR MAN EFTER næsten 11 års fraværelse vender hjem til sin sydslesvigske hjemstavn, opdager man, at man ser med rigsdanske briller, og at det tager en rum tid, før man igen har levet sig ind i forholdene hernede. Tiden har ikke stået stille i Sydslesvig, og man føler, at man selv er blevet lidt mere voksen og ser mere nøgternt på tingene.

Men hvorfor tage hened igen? Man havde jo et godt embede i Danmark. Hvorfor så føre en grænsekamp og forstyrre Europas samling, som en kollega mente, at det danske arbejde i Sydslesvig gik ud på.

Dog — der var noget i én, der sagde, at nu skal det gå hjemad igen; og så pakkede man kufferten og rejste. Nu er der jo mange, der mener, at arbejdet i Sydslesvig er et antikveret levn fra nationalismens dage — og at det slet ikke passer ind i giganternes kamp på den storpolitiske arena. — Hvad er det da, de danske sydslesvigere vil? Det spørgsmål er meget nemt at besvare: De vil leve et *dansk* liv, også udenfor Danmarks grænser. Og denne almindelige menneskerettighed kan vist ikke nægtes et folk.

Vi kræver ikke mere eller mindre end det at arbejde i fred til gavn for vore landsmænd.

Så er det jo nærliggende at spørge, hvor vi står, og hvad der er opnået? På det kulturelle område står vi så stærkt som aldrig nogensinde før. Der er aldrig talt og tænkt så meget dansk som nu. Ganske vist har der været svind i vore rækker; folk, som havde håbet på snarlig politisk genforening med Danmark, er blevet modløse og har slået sig

til tåls med at være almindelige borgere i den stat, hvis „undersætter“ de nu engang er. Alligevel er den faste kerne vokset meget, siden arbejdet hernede antog faste former efter 1920.

For os betyder det bare at være dansk i sindet og i hjertet mere end passets farve. Dog vil vi på ingen måde låse os fast ved at give afkald på selvbestemmelsen eller afgive en loyalitetserklæring overfor den tyske stat. Vi vil være med til at skabe et forenet Europa, hvor der er livsmuligheder for alle kulturer og folk; men ikke et, der er tysk eller romersk domineret; desuden må vi forlange, at der indgås en aftale, der sikrer alle nationale mindretal deres eksistens. —

Markedsplanernes for og imod diskuteres også hernede, uden at man kan finde ud af, hvad der er bedst for Danmark; dog ønsker mange i Sydslesvig, at Danmark indtræder i fællesmarkedet, for at man i hvert fald økonomisk set kan være forbundet med Danmark.

Forholdet til tyskerne og de tyske myndigheder er høfligt og korrekt. Fra tysk side er man åbenbart meget interesseret i at stå i et godt forhold til sin Nato-partner Danmark. Vore unge i forbundsværnet bliver behandlet korrekt. Dog frembyder den store militærkoncentration i Sydslesvig en stor fare for danskheden, som man ikke bør overse.

Om mit arbejde som vandrelærer kan jeg sige, at jeg godt kan lide mit job som „løbedegn“ eller altnuligmand, der farer rundt fra det ene sted til det andet for at give dansk undervisning, holde dagligstuemøder, ordne kulturelle arrangementer eller være socialrådgiver. Det kunne jo være lettere, i hvert fald mere behageligt, at stå på katederet om formiddagen; men jeg synes, at det er en taknemmelig opgave at arbejde som vandrelærer. Desuden er vi hernede optaget af ungdomsarbejde med kajaksport, amatørteater, sløjd og studiekredsarbejde. I det hele taget har ungdommen eller den yngre generation overtaget føringen i de danske organisationer i Sydslesvig, og vi allesammen håber på, at det vil gå fremad for den sydslesvigske danskhed, thi en mere målbevidst dansk ungdom har der aldrig været i Sydslesvig.

Svavsted, den 11. oktober 1961.

UWE HARDT

Johannes Jørgensen

TIRSDAG DEN 9. MAJ kom ganske uventet budskabet fra Realskolen om, at dens bestyrer, cand. mag. Johannes Jørgensen, gennem en årrække også lærer her, om morgenen var blevet fundet død i sin seng. En voldsom halsbetændelse var mere, end hans ikke stærke hjerte kunne tåle. Kun et par dage var han sengeliggende.

Johs. — som Johannes Jørgensen jo altid hed i en snævrere kreds, indbefattet hans elever — har ved en lejlighed ladet falde en bemærkning om, at ved hans begravelse skulle der ikke være nogen mindehøjtidelighed med taler. Man genkender godt noget af hans væsen deri. Han havde en angst for det opstyltede. Jævnfør hans små ironiske, venligt drillende bemærkninger. Vel at mærke, disse bemærkninger var ikke dræbende, som ironi kan være. De var et hovedmiddel hos ham til at få elever til at bestille noget. Og det gjorde de til hans timer.

Når Johs. ville have en begravelse i stilhed, hænger det også sammen med hans angst for, at der ved en traditionel højtidelighed ville blive sagt så meget om skolen, om dens oprindelse og om de stærke og særprægede personligheder, der gennem tiderne havde været knyttet til den, om alt det, han med sig selv vidste, at intet menneske — heller ikke han selv — kunne føre videre på samme måde. Der var hos ham, tror jeg, en ærlig angst for en rig, men i sin forpligtelse også tung arv. Johs. kom tidligt, ved Anders Dolleris' pludselige død, til at lede. Og han havde ikke altid blide kår at virke under.

Almindelig mindefest lå altså Johs. meget fjernt. Derimod var det sikkert helt i hans ånd, når en snæver kreds af medarbejdere og andre venner samledes på hans begravelsesdag, endnu lammede af det, der så overraskende var sket. Samledes i

han s stuer, der så tit havde samlet os. Johs. var gerne en munter gæst i et muntert selskab. Som vært var han strålende med sit overordentlige talent for konversation. Han ejede en kontaktevne overfor alle, en yderst værdifuld egenskab for en lærer. Han kunne snakke med børn og unge. Og de beundrede og holdt af deres unge velklædte og charmerende lærer. Han kunne godt komme for sent til timerne og dog på en forsvarlig måde nå sit stof, fordi han i en ganske usædvanlig grad ejede evnen til på én gang at få eleverne til at yde deres yderste og dog føle det som noget muntert, man glædede sig til. Johs. kunne være kammerat med sine elever. Det skal der for en lærer meget specielle evner og egenskaber til, som han ejede. Et venligt og hjælpsomt menneske var Johs. Man måtte tit beundre hans enestående forhold til mosteren og plejemoderen, fru Dolleris.

Og så, når man holdt af Johs., måtte man midt i alt dette spørge sig: hvor var han egentlig selv? Der er vist ikke mange mennesker, han har lukket sig op for. Var han inderst inde et glad og lykkeligt menneske? Var han trods mange venner mere ensom end som så? Var han blevet det, han egentlig helst ville have været? Eller havde han skjulte drømme om en helt anden tilværelse under helt andre forhold end lillebyens?

Spørgsmål som disse har kunnet strejfe en i løbet af den gode snes år, man har haft noget at gøre med Johs. Det er ikke let at svare, man kan kun sige: Det var ingen let opgave at gå ind under arven på Realskolen, men for os andre at se vokse der hos Johs. med alderen frem en stigende pietetsfølelse og forståelse af det, andre forud for ham havde gjort på den virkeplads, han overtog efter dem. Han voksede sig igen fast i den skole, han elskede, i det arbejde med børn og unge, der glædede hans hjerte.

Kårene er ikke lette i disse år for den private realskole. Men man skulle synes, at der også fortsat skulle være en plads for Høng private Realskole, forankret geografisk og skolemæssigt i sin egn, som den er.

Mon ikke Johs. på én gang har vejet noget tilbage for at gøre springet over til selvejende institution — og så alligevel har glædet sig til at få mere betryggende forhold at virke under uden alt for meget åndssløvende administrativt arbejde? Nu nåede han det ikke.

Det er chokerende ved sin pludselighed, at Johs. ikke er her mere. Det er vemodigt, fordi noget nu er forbi. En linje i Høng Realskoles historie er brudt. — Brudt? Forbi? — Skolen skal jo føres videre. Det daglige arbejde og arbejdet på at betrygge dens ydre stilling, så skolen stadig er i stand til at udføre et ærligt arbejde for børn fra denne egn. På tidens vilkår og på tidens måde, men sådan, at de gamle vil kunne kendes ved ånden og tonen i arbejdet. „Forbi“ er da ikke alene et stopsignal, men også et „kør frem!“ — for skolen.

Men — for os er Johs. nu kun et minde, et minde, der vil vare så længe og stå så stærkt, som menneskeminder nu engang kan. En dag er der heller ikke flere, der mindes. Og dog. Som mennesker, der er døbt og ikke vil løbe fra det, har vi lov at sige til hinanden, at fordi Vorherre har afbrudt vores forbindelse med et menneskeliv, har han ikke afbrudt sin forbindelse med det. Hvis vi selv vil det, er han med os altid — vort livs dage — vor døds nat — vor opstandelses morgen. Og i den tro må vi prøve at leve videre og arbejde videre.

J. H. MONRAD

Gunnar Olsen

AF DE 14 HØNGSTUDENTER fra 1923 er nu atter én gået bort, idet aviserne bragte meddelelse om, at forstander Gunnar Olsen, Glamsbjerg Friskole, var afgået ved døden den 18. april 1961.

Efter studentereksamen tog Gunnar Olsen lærereksamen ved Vordingborg Seminarium og var derefter lærer ved Brøderup Højskole og senere ved Nr. Aaby Realskole, indtil han i 1944 overtog ledelsen af Glamsbjerg Fri- og Efterskole, hvor han altså kom til at øve sin manddomsgerning.

Middelfart Venstreblad bragte den 19. april en smuk nekrolog over ham, hvori nævnes, at han foruden at lede den fri børneskole og den grundtvigsk prægede efterskole således, at den blev til et mønster for andre, også formåede samtidig at udvikle en præliminærafdeling, der var lige så stærkt søgt.

Når det lykkedes at forene modsætningen mellem så forskellige skoleformer, skyldtes det Gunnar Olsens rige gemyt og hans levende interesse for både skole og samfund. Her nævnes hans indsats for oprettelsen af Vestfyns Gymnasium, hvis indvielse han nåede at opleve, hans arbejde for bibliotekssagen, friluftsforeningen og hans aktive deltagelse i Vestfyns politiske liv.

Gunnar var fra et lærerhjem i Kirke Helsingø og boede hjemme i gymnasietiden, og vi kom derfor ikke til at kende ham så godt som de kammerater, der boede og spiste på skolen. Han var en af de yngste i klassen og dengang lille af vækst. Stor var derfor vores overraskelse, da vi mødtes ved 25-års jubilæet i Høng i 1948, over at se ham som en fuldvoksen, moden mand, og når mødet blev så vellykket, var det ikke mindst hans skyld. Vi kunne mærke under de par dages samvær, at Gunnar havde fundet sin rette plads i tilværelsen, og at han var levende optaget af sit arbejde både inden for og uden for skolen. Det var derfor naturligt, at han som gammel elev i Høng Realskole var blevet opfordret til at holde tale ved afsløringen af mindestenen for Anders Dolleris i Realskolens have, en tale, der røbede hans kærlighed til hans gamle skole og dens bestyrer gennem mange år, og som vel nok overraskede os, hans gamle klassekammerater, fordi vi jo var vant til at tænke på Gunnar som den yngste og mest tilbageholdende i flokken.

Det er trist at tænke på, at han skulle bort så tidligt. Man synes, der var så meget, han endnu kunne få ud af livet med sit levende og rige sind. Vi sender en venlig tanke til hans kone og to børn. Vi vil mindes Gunnar Olsen som en god kammerat fra skoletiden og ikke mindst fra de dage, vi havde glæden af at være sammen med ham i Høng 25 år senere.

NIELS ÅGE N. FJALLAND

Orla Johnsen

GAMLE ELEVER fra årgang 1928 vil kunne huske Orla Johnsen. Den, der skriver disse mindeord, har af og til haft lejlighed til at tale om Høng-tiden med ham, og han nævnte hver gang, hvor glad han var for den forholdsvis korte tid, han havde været elev på skolen.

Orla Johnsen døde den 9. maj, 51 år gl. Han var forretningsmand og stod ved sin død som leder af en blomstrende virksomhed, møbelfabrikken „Jofa“ i Slagelse, som blev holdt oppe af hans flid og dygtighed.

At nå så vidt havde ikke været nogen dans på roser. Orla Johnsens far døde tidligt. Hans mor fortsatte og videreudviklede en af byens store møbelforretninger, og da sønnen var ganske ung, startede de en møbelfabrik. Der blev straks lagt et betydeligt ansvar på Orla Johnsens skuldre. Han voksede med opgaverne og modnedes tidligt. Der kom modgang, men med sejt energi overvandt Orla Johnsen vanskelighederne, og det så nu ud til, at han havde besejret dem endeligt. To fabrikker i Slagelse og virksomheder i tilknytning dertil i Tyskland og England var, hvad han efterlod sig.

Det er tragisk at tænke på, at han aldrig skulle få lov til selv at nyde frugterne af, hvad han havde skabt. Han døde dog sikkert som en lykkelig mand. Dette at sidde stille og blot lade tilværelsen passere forbi sig var ikke noget for hans aktive natur. Han faldt midt i kampen og striden for at skabe noget endnu større og bedre, ramt af en ubønhørlig sygdom, mod hvilken al lægernes kunnen var forgæves.

HANS BAGGE

Et år er gået

ET ÅR ER GÅET . . . hvor mange gange i de senere år har man ikke måttet melde, at der intet afgørende nyt var sket for kurserne. Man kunne kun opstille formodninger om, hvad der sandsynligvis og forhåbentlig ville ske. I år kan der heldigvis meldes, at noget er der sket: Der er kommet en ny tilskudslov for kurserne, der er kommet nye bestemmelser om kravene ved eksamen, og de nye bestemmelser om Ungdommens Uddannelsesfond ventes hver dag. Og skolen her er forsåvidt gået over til selvejende institution. Men verden ville jo ikke ligne sig selv, hvis der ikke var bunker af spørgsmål i forbindelse med disse nyordninger, der endnu er ubesvarede. Man går ikke sådan fra det ene til det andet. Der er meget, der først bliver ordnet så langsommeligt, at det nye får tilbagevirkende kraft over et længere tidsrum. Det gør det i sandhed ikke lettere at administrere i øjeblikket, i denne udprægede overgangstid.

Den nye tilskudslov er vedtaget i foråret og betyder, at kurserne får samme tilskud som de private gymnasier: 90 pct. af de egentlige lærerlønninger og 90 pct. af statens øvrige udgifter pr. skematime plus et beløb til nedsættelse af undervisningsafgiften. Under hensyn til de overordentlig stærkt stigende lønninger må loven siges at være tilfredsstillende for kurserne. Men der vil også stilles meget store krav til hele undervisningsapparatets fornyelse. Det gælder såvel bygninger og inventar som apparatur og bøger. Den hidtil gældende lov dækkede nok den daglige drift, men ved at hindre enhver form for overskud i et kursus' drift forhindrede den samtidig enhver opsamling af kapital til de forbedringer, der ikke kunne afholdes over driften. Den nye lov vil være adskilligt bedre på disse områder. Forsåvidt skolen er selvejende, må overskud nu opsamles og skal netop anvendes til forbedringer, ligesom staten yder lån til byggeri på fordelagtige vilkår for halvdelen af anskaffelsessummen.

Med baggrund i den nye lov er der også i det sidste årstid sket en hel del på skolen. Først og fremmest er der arbejdet på at få skolen gjort til selvejende institution. Kun derved kan tilskudsloven udnyttes fuldt ud. Man må erkende, at det i vore dage overstiger en enkelt mands formåen at skaffe kapital til det, der nu kræves af fornyelser. Og det ville være ganske umuligt at lade skolen gå over på andre hænder i en given situation gennem salg til en privatmand. Arbejdet er kommet så langt, at lovene for institutionen er forhåndsgodkendt, og regnskabet føres som for en selvejende institution. Selve skødet for overdragelsen kræver en så omstændelig forberedelse, at arbejdet dermed først er ved at nærme sig afslutningen. Det er meningen, at skolens bestyrelse i vidt omfang skal være den samme som Høng-Samfundets.

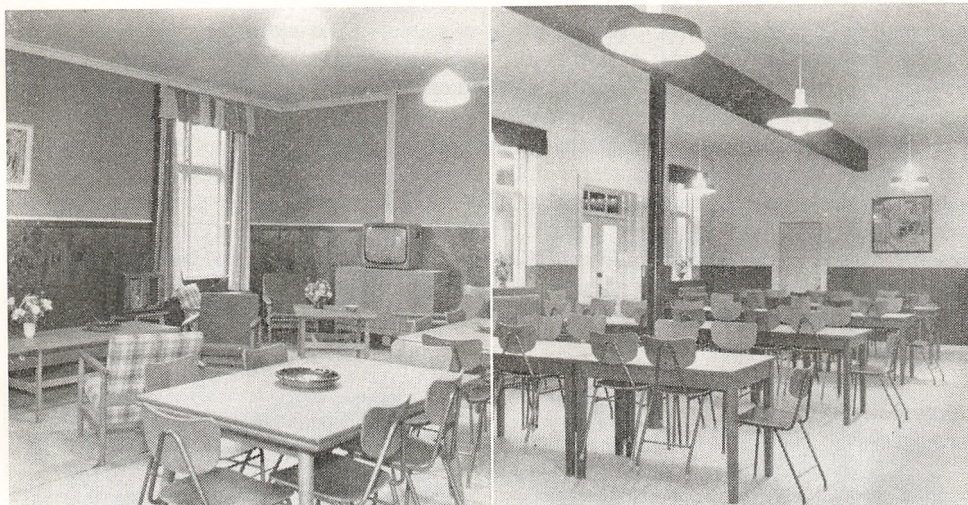
Inventaret er i de sidste år så at sige helt fornyet. Der er alle steder nye stålborde med reaktresplader og tilhørende stole. Alle værelses inventar er fornyet. I spisestuen er alle bænke væk og afløst af nye stole, og der er kommet et par nye tavler.

Bøger skal eleverne efter den nye ordning have fra skolen. Det er foreløbig sket for de elevs vedkommende, der er optaget efter sommerferien. Fra næste skoleår er alle med. Der er her tale om en ikke ringe investering — om hvilken man ved, at inden mange år, nemlig når den nye eksamensordning træder i kraft — for kurserne fra august 64 — skal formodentlig mange af bøgerne udskiftes igen. Men fra nu af bliver altså de private skolars elever ligestillet med de offentlige skolars, for såvidt som også de modtager bøger fra skolen.

Apparatur først og fremmest til fysik og kemi, men i virkeligheden også til alle andre fag, herunder de humanistiske, vil endvidere kræve en stor kapitalindsats, både en gang for alle til startudgifter og som årlige bevillinger. Det er på det punkt alle private skoler i de sidste 10—15 år er kommet godt bagefter, fordi der ikke har været lovlige muligheder for at skaffe midlerne.

Alt dette kræver tillige investering på en måde til, nemlig i plads, altså byggeri. Hvor meget? Ja, det er spørgsmålet, som man prøver at regne et facit ud til gennem studier af de udgivne byggetegninger fra de seneste nybyggede gymnasier sammenholdt med de nylig udsendte normaltidsplaner efter den kommende eksamensordning for gymnasiet, som man så igen prøver at transskribere over til kursusforhold med de to års undervisning. Kursernes egne eksamensfordringer med dertil hørende eksamensbestemmelser er ikke kommet endnu. Men på basis af det foreliggende kan man da regne sig til noget: til et vist behov — men så begynder først rigtigt spekulationerne over, om det nødvendige antal rum også kan skaffes på den nuværende grund, når hensyn tages til den kommende landsbyggeplans bestemmelser om højder og afstande til naboskel. Der bliver ikke meget at røre sig på.

Foreløbig er der sket det: I løbet af foråret og sommeren udhuledes til en vis grad førstesalen på gymnasiets hovedbygning. Det vil sige, at man ved at slå væggen ned mellem elevværelser fik skabt tre klasseværelser af en mindre størrelse, der netop passer til de altid noget mindre andenklasser. De vil senere kunne bruges til gruppeklasserne. Samtidig forsvandt rigtignok også de gamle klasseværelser A og B samt lærerværelse og forgang i klassefløjen. Også mellem dem blev væggene slået ned, og der blev derved skabt en dejlig stor spisestue, hvor alle kostelever nemt kan sidde på stole med god plads mellem bordene. Ved en ny åbning ind til det gamle anretterværelse littedes hele serveringsspørgsmålet kolossalt, hvorved meget blev vundet på det område. Den gamle spisestue er blevet læsestue. Malet op i helt andre farver er den med nye møbler, gardiner, gulvtæpper og fjernsyn og radio et godt og hyggeligt samlingssted for eleverne. Væggen ind til spisestuen er en let væg, der ved eksaminer og fester vil kunne fjernes, så man får lokalerne sat i umiddelbar og bred forbindelse med hinanden. Den tidligere læsestue er blevet delt „på langs“, dels i en garderobe og forstue, med god plads til tøjet, dels i et depot og fryserum til køkkenet. Endelig kan bemærkes, at der på hovedfløjens førstesal foruden de tre klasseværelser er blevet plads til et nyt lærerværelse samt et tiltrængt depotrum. — Alt i alt forandringer, der både har pyntet og givet plads, men det er, som man vil kunne forstå, langt fra nok. På hvilken måde vi skaffer plads til fysik-kemilokaler med birum og humanistisk laboratorium og et par klasseværelser i fuld størrelse, kan der

Den ny opholdsstue.

Den ny spise-stue.

forhåbentlig til næste år siges noget om. I år er der flere forskellige forslag fremme, men næppe endnu det endelige.

Man vil så måske spørge, hvordan blev der plads til de elever, der hidtil boede på hovedbygningens førstesal? Det er i år sket på den måde, at førsteklassepiger bor, foruden på anden sal i hovedbygningen, på collegiet. Vi har været noget spændte på, hvordan det ville gå. Forhåbentlig godt. De fleste nye drenge kom så til at bo på realskolen, hvor det er meningen, at hele økonomibygningen skal laves om til collegium. Foreløbig er man nået et godt stykke med indretningen. En god halv snes af de nye måtte dog indkvarteres i byen, og endnu er værelserne på realskolecollegiet til dem ikke blevet færdige. De nærmere ejerforhold for dette collegium, der efter skolebestyrer, cand. mag. Johs. Jørgensens død stadig ejes af hans bror, er endnu uafklarede, men man må formode, at enten den selvejende institution Høng Realskole eller denne skole med tiden kommer til at stå som ejer af det. Foreløbig er det altså som lejer. Med fuldt udbygget realskolecollegium ville indkvarteringsspørgsmålet for alle nye elever være så godt som løst med de nuværende elevtal. Spørgsmålet om collegium for andetårseleverne ville da kunne udskydes, til behovet for undervisningslokaler var dækket.

Hvordan de nye bestemmelser bliver for Ungdommens Uddannelsesfond vides ikke på nærværende tidspunkt. Kun formodes det, at bestemmelserne bliver bedre end de gældende, og at der navnlig bliver midler til at opfylde bestemmelserne med. Génen ved de hidtidige bestemmelser har været, at man aldrig vidste, om en elev fik det beløb i hjælp, han var indstillet til. Atter i år kan skolen på elevernes vegne takke Holbæk og Sorø amter for venligt ydet tilskud til eleverne.

Elevtallet var ved skoleårets begyndelse alt, hvad der kunne være, nemlig 116, sidst i oktober 115. Alle klasser har fuldt timetal hver for sig uden sammenlæsning. Der begyndte 18 elever i II's, 14 i hver af matematikerafgangsklasserne, 21 i I ns, 25 i hver af

matematikerbegynderklasserne. Igen i år kan vi melde, at der aldrig har været så mange forespørgsler og indmeldelser så tidligt til næste år som nu. Trods de mange nye gymnasier, ikke mindst i de egne, hvorfra vi traditionelt har elever, ser det altså ud til, at der stadig er pres på. Folk ved det og melder sig tidligt.

I lærerkorpset er der som omtalt andet sted i dette årsskrift sket et meget pludseligt og sørgeligt tab gennem *Johs. Jørgensens* død i begyndelsen af maj. Det skete på et sådant tidspunkt af skoleåret, at den almindelige skolegang var ophørt. Der kom derfor ingen vikar i stedet for *Johs. Jørgensen*, og frk. Pihl overtog eksaminationen af II ma. Som afløser er ansat adjunktaspirant *Herman Krogsgård Jensen*, student fra Høng i 48, cand. mag. i kristendomskundskab og fransk. Hr. Krogsgård kom fra Krabbesholm højskole. Vi håber, at han og hans familie vil befinde sig godt ved at vende tilbage til de gamle steder igen.

Skolens gamle elev og ny lærer, adjunkt H. Krogsgaard.

Realskolens ny bestyrer Georg Hansen fotograferet i en ny vinkel.

Adjunkt, frk. Kamma Christensen.

Hr. Krogsgård har i dette skoleår de fleste timer på realskolen, hvor også lektor Marholt underviser. Tillige har undertegnede overtaget en realklasse i fransk. Til gengæld har Georg Hansen, der er blevet bestyrer af realskolen, overtaget endnu en klasse i historie på denne skole. Lærerefællesskabet består altså fortsat. —

Ved skoleårets slutning udnævntes cand. mag. frk. *Kamma Christensen* til adjunkt ved sin hjemby. Hernings, gymnasium. Vi siger frk. Christensen tak for en årrækkes påpasseligt og nidkært arbejde også på denne skole, hvor frk. Christensen havde et par klasser i dansk. Alle gode ønsker for fremtiden!

Kursuslederne har forøvrigt fra nu af, som følge af tilskudsloven, fået titel af rektorer.

Besøg har der været noget færre af end ellers. Indenfor det omtalte tidsrum har der ikke været besøg af de tilsynsførende, bortset fra lektor *F. Gad*, der har besøgt sin grøn-

Sonnenberg-turen — lærer på arbejde.

Tur til Tryggeværde — lærere, der ikke bestiller noget.

lænder blandt eleverne. Ved juleafslutningen talte min broder, sognepræst *Gunnar Monrad*, Vejen. Besøget af foreningen Nordens rejselektor blev sprunget over i år. Derimod kom der et hold studenter på erhvervsvejledning, udsendt af arbejdsministeriet. Dette besøg vil blive bragt i stand også i dette skoleår. Det var meget nyttigt. Skolekomedien var Peter Ustinoffs „Romeo and Juliet“, som lektor Marholt instruerede. Der spillede som sædvanligt for en fyldt hotelsal af indbudte fra byen og gamle og nuværende elever.

Udflugterne er i de senere år de samme med mindre variationer. Først på skoleåret bytur og Tissøtur samt lidt senere Mullerup mose — Trælleborg — Antvorskov — Slagelse kloster. Sidst på skoleåret mindre ture til Jyderup og Reersø og de to heldagsture til Sydøst- og Midtsjælland. I's var igen i år på Sonnenberg i marts en ugestid.

Mandefaldet ved martsprøven var måske noget større end ventet. Den endelige eksamen bestod derimod alle som snart i en årrække. Ialt 39. „Sorø Amtstidende“ skriver derom:

— Det er det hidtil største hold i kursus' historie, og afslutningshøjtideligheden fik ekstra kolorit, da det samtidig var første gang, at de nyrestaurerede lokaler blev benyttet.

Efter den traditionelle fotografering uden for kursus' hovedbygning samledes man til middag i spisesalen. Det var foruden studenterne deres forældre og lærere, ialt 135 mennesker, og der blev holdt en halv snes taler.

Sidste skoledag.

Studenterne 1961.

Hovedtemaet i rektor *J. H. Monrads* tale var ungdom og ansvar. Han nævnte, at det ved translokationen på en anden kostskole var blevet sagt, at ungdommen der var mindre ansvarsbevidst end tidligere, uselvstændig og behersket af flokfølelse.

— Som sagt, det var på en anden skole og drejede sig om noget yngre elever end vore, men trækkene er vel ikke helt ukendte for os her, sagde rektor Monrad. Noget andet er, at billedet ville blive fortegnet og forenklet, hvis der ikke kom nogle supplerende bemærkninger. Man må ikke glemme, at der er noget, der hedder forældregenerationens erindringsforskydning ved tilbageblikket og sammenligningen med vor egen generations situation i den alder. I dag dømmes vi ud fra vort nuværende erfaringsgrundlag. Man kan ikke som 50-årig sætte sig i en 20-årigs sted.

Man må heller ikke glemme, at der i nogen grad er tale om almindelige opvækstfænomener, hvor forkastelse af autoritet og unddragen sig ansvar er led i en naturlig frigørelses- og selvstændighedsproces, der ikke er afsluttet med den almindelige hvalpealder.

Dertil kommer, at samfundet har ændret sig. Velfærdsstatens paradoks er jo, at nok er alting blevet lettere end før, men følelsen af ansvar for egen skæbne er samtidig formindsket. Hvor man før tjente sammen til noget, får man det nu i mange tilfælde. — Det er i almindelighed en flugt fra ansvaret. Ingen vedgår, at de er „skyld“ i noget, ingen „har gjort noget“. Ingen er nogensinde kommet sidst og har glemt at lukke en dør. Ingen er nogensinde gået sidst og har glemt at slukke lyset. Man vil højst indrømme, at man var næstsidst!

Også den moderne psykologi fjerner den enkeltes ansvar, og de juridiske dommere følger gerne mentalundersøgelsens formildende henvisninger til arv og miljø.

Men som forældre må vi vedgå et vist medansvar. Det er vores børn, fortsatte rektor Monrad. Teknikkens udvikling rejser spørgsmålet om ansvarligheden — for teknikkens opfindelser og dens brug.

Vi er klar over, at de nye ting er forudsætningerne for den levestandard, vi har, den ganske nødvendige betingelse for, at jordens milliarder kan få føden. Men derudover er der vokset en stigende angst, en kosmisk angst er den kaldt, for, hvad resultaterne måske kan føre til — ved en eller anden fummelfingret mands fejlagtige tryk på en knap. Augustins ord har stadig gyldighed: Eksisterer det onde ikke, eksisterer i det mindste frygten for det onde.

Videnskabsmanden siger: Jeg kan ikke standse min rene videnskab, jeg skal nå den højeste erkendelse, jeg er over godt og ondt, over valg og ansvar. Derimod har brugen af videnskabens resultater i høj grad noget med ansvar at gøre. Til det at leve hører i høj grad ansvaret, i hvert fald hvis man vil leve som menneske, ikke blot som dyr.

— Mit ønske for jer, som nu skal stå på egne ben, er dette, at I må fornemme og leve op til det ansvar, I bliver præsenteret for i jeres snævre familiekreds, i jeres arbejde og i samfundet, jeres ansvar som menneske. Til lykke med jeres eksamen, sluttede rektor Monrad.

„Erania“s formand, *Stephen Heilmann*, lykønskede sine kammerater med eksamen. I har gjort et godt stykke arbejde. Tak for det gode kammeratskab!

Niels Holger Krohn Carl talte på de nye studenters vegne og sagde lærerne tak, fordi undervisningen ikke var det rene terperi. Også tak, fordi I har givet os et godt skub fremad med hensyn til det personlighedsdannende.

Den ældste af studenterne, fru landsretssagfører *Øther*, Kalundborg, takkede lærerne og sagde også tak, fordi hun måtte få del i det rige kammeratskab på skolen. Til sidst læste hun nogle morsomme vers, og man sang en sang, der var forfattet til lejligheden.

*Skolens genbo, købmand Martin Hansen
i godt selskab.*

?????

Formanden for Høng-samfundet, redaktør *Hans Bagge*, Slagelse, advarede de nye studenter mod specialiseringens farer: Flere og flere ved mere og mere om mindre og mindre — og ved til sidst ingen ting. Man skal også have tid til at være menneske. Redaktør Bagge overrakte til sidst på Høng-samfundets vegne en af studenterne, Kjeld Petersen, Høng, en bogpræmie for godt kammeratskab.

Trykkeriarbejder *Hansen*, Korsør, far til en af studenterpigerne, takkede rektor Monrad og lærerne ikke alene for undervisningen, men også for den sunde påvirkning, de havde øvet på eleverne.

A. Th. og J. H. Monrad 1936 — 29. juni — 1961. A. og C. F. Marholt 1936 — 26. juni — 1961.

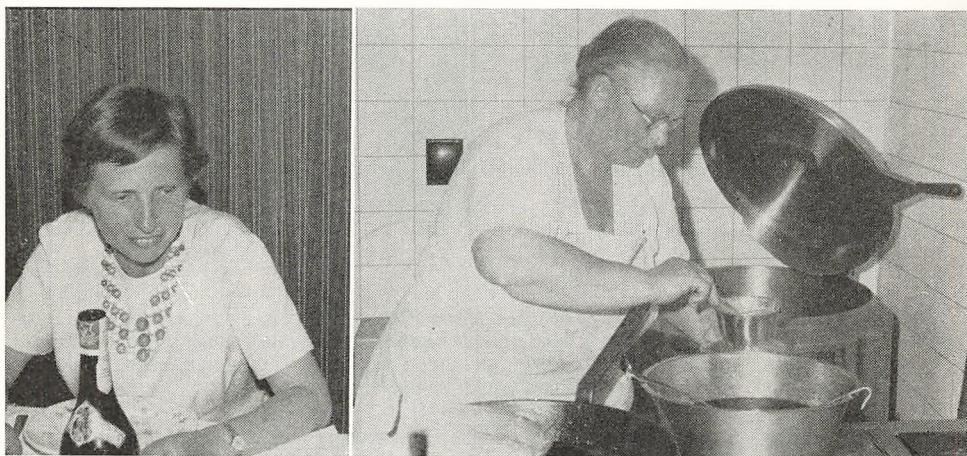
Lektor *Esman Eriksen* talte om studenternes ansvar i samfundet og sagde sine kolleger tak for godt arbejdsfællesskab. Der blev udbragt et leve for studenterne, og man sang „Sjungom studentens lykkelige dag“.

Rektor *Monrad* mindedes med nogle få ord nu afdøde skolebestyrer *Johs. Jørgensen*, der havde undervist på skolen, og han ønskede adjunkt *Kamma Christensen*, der nu forlader skolen, held og lykke på hendes nye arbejdsplads i Herning. Et leve frk. Christensen!

Frk. *Christensen* sagde også tak, og endelig blev der talt af endnu en af forældrene, landsretssagfører *Jacobi*, Hjørring, der bl. a. takkede skolen, fordi den tog vidtgående hensyn til elevernes individuelle særpræg. Rektor *Monrad* længe leve!

Rektor *Monrad* uddelte derefter bogpræmierne, skænket af en række foreninger, institutioner og virksomheder: De tildeltes følgende studenter *Fritjof Ditmann Nielsen*, *Gerda Rump*, fru *E. Øther*, *Ejvind Kjolby* og *Jørgen Munk*. *Poul Christensen* fik adjunkt *Sørensen*s mindelegat på 500 kr.

Desuden er der blevet uddelt bogpræmier til fire førsteårselever.

Ellen Pihl 1911 — 29. juni — 1961. Der var ros til *Riis* for solvbryllups- og fødselsdagsmiddagen.

Højtideligheden sluttede med „Der er et yndigt land“, hvorefter studenterne på hestevogn kørte rundt i byen til lærere og venner af skolen, og der blev ikke sparet på hurra-råbene. Om aftenen festede studenterne videre i Korsør lystskov. —

Til afslutningen var det første gang, de nye spiselokaler brugtes. Rodet under byggeperioden var ubeskriveligt, det larmede og støvede gennem huset, og et par dage måtte der spises i fri luft, men det gik alt sammen. Lige efter afslutningen fulgte igen en større fest, idet lektor Marholt og frue havde sølvbryllup, frk. Pihl 50 årsdag og undertegnede også sølvbryllup så nær hinanden, tildels samme dag, at det var naturligt at samles i en fælles stor og meget festlig sammenkomst. For en smuk buket fra Høng-Samfundet til lejligheden vil min kone og jeg hermed gerne takke foreningen på det varmeste. Om elevmødet i september i Høng og sammenkomsten i København i marts er der forøvrigt fortalt andet steds i årsskriftet.

Dette er, hvad der er hændt i årets løb af mere fælles interesse, i dette år, der har været et overgangens år mellem gammelt og nyt. En hel del er nået, men der er en endnu større del tilbage.

Med tak for venlige hilsner siden sidst.

Deres
A. T. og J. H. MONRAD

Fra — om — til gamle kammerater

Trods stor travlhed har overlæge Colding Jensen samlet følgende om 25 års-jubilæerne 1962:

- 1937 5 af vore kammerater er i de forløbne år afgået ved døden: *Poul Henriksen*, cand. theol. *Johs. Jørgensen*, cand. mag., realskolebestyrer. *Knud Erik Mosegård*, læge. *Erik Viggo Jensen*, direktør. *Chr. Olsen*. — Æret være deres minde.

Sproglige:

Aase Andersen, læge, opholder sig for tiden i Sverige.

Vagn Fredens skriver: Tænk, at det er 25 år siden, man gik på kursus i Høng og sagde, man ville være journalist — uden at vide, hvad *det* er. Allerede elevtiden på „Sorø Amtstidende“ ødelagde dog de romantiske vildfarelser, og nu har et kvart århundrede håndfast belært én om, at moderne bladvirksomhed først og fremmest er arbejde, hårdt arbejde! Men det er også spændende. Efter uddannelsesår i Ringsted og Vejle og korte ophold i udlandet kom jeg tilbage til „Sorø Amtstidende“ 1943. I 1944—45 var jeg lokalredaktør i Høng og derpå redaktionssekretær i Slagelse, til jeg i 1958 udnævntes til redaktionschef. Det betyder bare, at jeg er daglig leder af redaktionsarbejdet og overfor chefredaktøren ansvarlig for, at der hver dag findes et eller andet i avisen, som abonnenterne gider læse. Klager og forslag i så henseende modtages med tak!

Efter redaktionens slutning nyder jeg privatlivets glæder i selskab med min kone, som jeg fandt ved Vejle i 1944 (hun siger, det var hende, der fandt mig). Vi har tre drenge i alderen 16, 14 og 9 år, så der er nok at holde øje med. Nødtørftige frikvarter fra redaktionen og fra embedet som familiefader bruger jeg til endnu mere nødtørftig læsning af litteratur, til pleje af Sydslesvig-interesse, til lokalhistorie og — sportsfiskeri. Men det er længe siden, jeg har fanget en gedde.

Asbjørn Grathe skriver: Om de første 6—7 år efter studentereksamen har jeg intet væsentligt at berette. Men i 1944 tog begivenhederne fart: Jeg blev juridisk kandidat, fik en kone (først på året) og en søn (sidst på året) samt ansættelse i justitsministeriet. I 1947 suppleredes familien med en datter. Bortset fra en afstikker til Svendborg, hvor jeg var dommerfuldmægtig i 2 år, har jeg siden 1944 været ansat i justitsministeriet, siden 1958 som kontorchef. I de sidste 3 år har jeg desuden virket som censor i statens filmcensur, en institution, der nyder stor popularitet hos den københavnske presse. Jeg glæder mig til den sammenkomst, som skolen forhåbentlig holder næste år.

Inger Horch, sygeplejerske ved Amtssygehuset i Gentofte.

Agnete Høgsbro, vistnok uddannet som lærerinde, gift med en landsretssagfører bor vistnok i Odense.

Tove Jacobsen, lærerinde, gift, nuværende navn og bopæl kendes ikke.

Arne Jørgensen, cand. polit., højskoleforstander, Brandbjerg.

Niclas Kunoy, cand. jur., fuldmægtig i et af ministerierne, Upsalagade 12, København.

Peder Madsen, cand. polit., fuldmægtig i et af ministerierne, Søborg Torv 4.
Grethe Møller, gift med politifuldmægtig Schönning, har 2 voksne børn.
Gunhild Nissen, cand. mag. 1946 (da. eng. ty.) Gift med adjunkt Herluf Nielsen. I 1951 var de begge ansat ved statsgymnasiet i Sønderborg, havde da 2 børn, nuværende adresse kendes ikke.
Grete Plen Pedersen, gift Hermann, praktiserende læge i Kalundborg, har 2—3 børn.
Ellen Steffensen, cand. jur. Har været dommerfuldmægtig i Haderslev og Nyborg. Nuværende adr. kendes ikke.

Matematikere:

Olav Evensen, uddannet som bibliotekar. Nuværende stilling og adr. kendes ikke.
Mogens Fürst, produktionschef i københavnsk reklamefirma. Gift.
H. P. Hansen, cand. polit. Har været ansat i Københavns Telefon A/S. Nuværende stilling og adr. kendes ikke.
Vilh. Colding Jensen, lægevidenskabelig embedseksamen 1944. Derefter forskellige uddannelsesstillinger i København og provinsen. 1957 specialistanerkendelse i kirurgi. Siden 1960 overlæge ved Holbæk Amts Sygehus i Sæby pr. Høng. Gift 1954, har 2 døtre.
Wilfred Kragstrup, overbandagist i København, gift, har et uvist antal børn.
Thorv. Møller Kristensen, læge, udvandret til USA.
Knud Bernh. Lorentzen, skriver: Det er mit håb, at så mange som muligt af os, som endnu „hænger på“, må mødes i Høng i 1962. Jeg vil gøre, hvad jeg kan, for at komme, i det mindste om søndagen. Hvad jeg har bedrevet i alle disse år? Intet, absolut intet! Kom i 1938 til Randers Diskonto- og Lånebank som elev. Det har jeg dog ikke været lige siden, men i banken har jeg været i nu snart 25 år og bare flydt med strømmen ligesom ham Pinaforemanden — medaljerne må jeg dog stadig købe hos bageren. Gift 1948 med en Randerspige. Har 2 piger på hhv. 10 og 4 år. Vandt i november 1941 kroner 6,25 i l'hombre og i november 1959 vandt jeg i lotteriet. Købte huset på min nuværende adr. og blev havemand. Specialitet: raphanus sativus.
Jens Chr. Weinreich, cand. merc. Efter forskellig merkantil uddannelse i Frankrig, Spanien og England, direktør for Rørkærs Magasin m. m. Gift.
Karl West, cand. jur. Siden 1947 advokat i Farum. Gift, 2 børn.
Ejvind Laursen Vig, cand. theol. Siden 1948 sognepræst i Karrebæksminde. Gift 3 børn.

1951 Dette års ti-årsjubilærer hører øjensynligt til de beskedne i landet; fremmødet var, og oplysningerne er sparsomme.

Ud over hvad medlemslisten fortæller kan oplyses:

Arne Henriksen, driftsass., chokoladefabrikken Nestlé, gift, har dreng på 5 år.
Poul Anker Hegård Hansen, kaptajnløjtnant; har lige fået en søn, glæder sig til at mødes med gamle kammerater næste år.
H. E. Fuglsang-Jensen, læge. Han skriver: Gik et års tid efter studentereksamen som lærervikar og landmand, begyndte derefter at læse medicin i Aarhus og fik eksamen i sommeren 1960; derefter et par måneder i Sverige og fra september 1960 på amtssygehuset i Haderslev. Siden oktober 1961 har jeg været på med. afd. på Centralsygehuset i Esbjerg. Er ugift. Var skuffet over 10 års jubilæet; vi var kun to.
Karl Aage Jørgensen, radartekniker, skriver: Jeg er ved at være gammel i ægtemændenes rækker og har lige fået søn nr. 3. Vi har boet i Rodskov (ca. 20 km fra Aarhus) siden efteråret 1957; jeg var da ansat på G. E. E. Station Balle, som er

nedlagt. G. E. E. er en form for hyperbelnavigation ligesom Decca og Loran. Vi købte hus her i Rodskov i september 1957 og bil i december, så det har jo været med at spare på andre områder. Bilen kan jeg ikke undvære, da jeg nu er på flyvestation Tirstrup, hvor jeg er radartekniker. Arbejdet er meget interessant, det er både den civile og den militære trafik, der hjælpes ved hjælp af radar. Vi lærer jo mange af luftens drenge at kende og hører mange gode historier af dem.

Eigil Rechnagel, cand. pharm, skriver: Efter studentereksamen begyndte jeg på at læse til farmaceut og blev kandidat i 1937. Derefter på apotek i $\frac{3}{4}$ år og derefter ansat på Breinings laboratorium, hvor jeg laver kosmetik. Er gift, har en datter på $3\frac{1}{2}$ år og hus i Dragør.

Else Rolsted, f. *Thomsen*, fortæller: Gift og har to drenge. Siden 1954 bosat i Svinninge. Samme år foretog vi en campingtur til Rivieraen. Har prøvet en mængde, bl. a. som dyrlægemedhjælper, har været på kommunekontor, ført mejeriregnskab m. m. Fungerer jævnlig som lærervikar og er p. t. sognebibliotekar.

Jytte Knudsen, f. Rom, har mand, børn og fjernsyn.

Esther Fog Pedersen, gift Øverli, ansat på Risø som teknisk tegner.

Leif Laursen, vistnok discipel på et apotek i Århus.

Laurits Larsen er blevet akademiingeniør, stadig inkarneret ungarl, bor og arbejder i København.

Gunvald Lundemose, advokatfuldmægtig i Holbæk, gift og har en søn.

Uwe Hardt, dansk vandrelærer i Svavsted ved Husum i Sydslesvig.

1956 Om en del af matematikerne giver *Keld Danø* (selv stud. med.) følgende „bramfri“ beretning: Oplysningerne er for en stor dels vedkommende 2.—4. hånds, hvorfor unøjagtigheder kan have sneget sig ind — således er måske enkelte stud.'er kandidater, og enkelte gifte er skilte.

Elsebeth Andersen hedder fru Danielsen, husbonden er cand. mag., og der ventes en arving til februar.

Ib Clausager bliver skovmand om $1\frac{1}{2}$ år.

Hans Brix graver guld hos Københavns kommune.

Ole Jungersen er blevet cand. pharm., men er bukket under for sine drifter, der finder udløsning ved artilleriet.

Toke Elken udfolder sig mere humant ved civilforsvaret.

Fredc Jørgensen har fået både pige og motorcykel.

Jytte Knudsen, f. Rom, har mand, børn og fjernsyn.

Margrethe Søndergaard er gift med en vordende skibsfører og går på Jonstrup Seminarium.

Niels Smed har trukket sig tilbage til privatlivets fred sammen med *Tove Fischer-Rasmussen* med en velskabt dreng som foreløbigt resultat.

Kirsten Nielsen og *Leo Nielsen* går der et utal af rygter om, hvoraf de mest pålidelige dog intet siger.

Om de sproglige foreligger — fra *Jørgen Jørgensen* (selv stud. teol.) — følgende sparsomme oplysninger:

Jens Anker-Petersen er snart cand. jur. (Århus).

Esther Sørensen, f. Jørgensen, er stud. mag. og bor i Nyboder.

Thorkild Skole er cand. psyk.

Inge Sørensen er stud. mag. (romansk filologi), bor Gersonsvej 81, Hellerup.

Chr. Vemming er stud. med. i Århus og gift.

Hans Henrik Monrad, stud. mag. (dansk og kristendomskundskab).

Årsberetning fra „Erانيا“

29. oktober 1960. Den ny bestyrelses første arrangement var en USA-aften, hvor skolens amerikanske gæst, *Sherry Davidson*, og to af hendes veninder, *Donna Hillhouse* og *Beverly Hearn*, fortalte om skoleforhold, politik og festdage i USA. Der vistest film, lånt fra den amerikanske ambassade om Californiens universitet og om Rainer nationalpark. Aftenen forløb som helhed udmærket, — de 3 piger havde et ganske godt tag på det danske. Den første film var af ringe kvalitet, hvilket dog tildels opvejedes af den anden.

P. S. Arrangementet bør ikke gentages før tidligst om et år.

5. november 1960. Til denne aften var det lykkedes at få pianisten *Børge Roger Henriksen* til at fortælle om „Klassisk og jazzisk“. Aftenen var opdelt i to dele. Først en sammenligning mellem grundelementerne i klassisk musik og jazz, og derefter en kort gennemgang af de to musikformers udvikling og paralleler imellem disse. Gennemgangen var ledsaget af demonstrationer på klaver af B. R. H. selv. Interessen for arrangementet var stor.

15. november 1960. Valgaften afholdt af L. G. og Erانيا. Som optakt til en politisk diskussion fik vi redegørelse for de forskellige politiske partiers program. Efter en ret kølig og saglig diskussion holdt man valg i klasserne. I spisestuen blev fjernsynet så stillet op, og på skærmen fulgte vi valgets gang ude i landet lige til kl. 2. De, der ikke så fjernsyn, dansede i læsestuen. — Det var en vellykket aften, tilslutningen stor.

3. december 1960. Fælleslæsning. Under hr. *Marholts* instruktion læste elever fra 1. klasserne *Kjeld Abells* „Anna Sophie Hedvig“. Efter bifaldet at dømme var forestillingen en ubetinget succes. For sin rolle som Anna Sophie Hedvig hentede *Annette Jessen*, 1. mb, en fortjent hyldest hjem.

10. december 1960. Kvikke hoveder — en kappestrid mellem matematiske og nysproglige. Examinator var hr. *Marholt*. Deltagerne var for nysproglige: *Sten Burild*, *Erik Munk Hansen*, *Mogens Hansen* og *Erik Thygesen*. Deltagere for matematiske var: *Niels Chr. Nielsen*, *Willy Ramberg*, *Bent Nordahl*, *Frantz Bjerre*. Spørgsmålene var forfattet af hr. *Ørsnes*. — Efter en munter og jævnbyrdig kappestrid, hvor de nysproglige havde ført indtil 7. runde, gik matematikerne stærkt frem og sejrede med 45 points over nysproglige med 44 points.

17. december 1960. Ordinær generalforsamling var indvarslet til kl. 20,30. Da kun en fjerdedel af medlemmerne var mødt op, blev der ikke afholdt generalforsamling. Kl. 22,30 var der midnatsforestilling i biografen, og da var til gengæld de fleste af medlemmerne til stede. Vi havde af Statens Filmmuseum lejet filmen „Les jeux sont faits“, en filmatisering af Sartres bog af samme navn. *N. E. Jacobi* holdt et udmærket foredrag om eksistentialismen som indledning. Filmen blev, trods dens alder, modtaget godt. Den gav stof til eftertanke, men desværre var der ikke lejlighed til en samlet diskussion efter forestillingen.

7. januar 1961. Ekstraordinær generalforsamling var indvarslet til kl. 20,00, men måtte aflyses, da formandskandidaten havde trukket sig tilbage. I stedet valgte man at arrangere læsestuebal, som skulle være en afskedsfest for *Sherry Davidson*, vor udvekslingsgæst fra A. F. S. En fornøjelig og munter aften med god tilslutning.

14. januar 1961. Ekstraordinær generalforsamling var indvarslet til kl. 18,30. Dirigent: *Mogens Hansen*. Formandens og kassererens beretning godkendtes. Formanden foreslog, at foreningen indstillede sin virksomhed, da medlemmerne ingen interesse viste for besty-

reلسesarbejdet (der var intet emne til formandsposten). Hr. *Esman* kaldte forsamlingen en flok „sløve paddler“, som ville underholdes, men ikke selv gøre en indsats. Afstemning om foreningens nedlæggelse viste: For: 1 stemme. Imod: Øvrige. — Det oplystes, at *Poula Grønþæk*, 1 s, havde indvilliget i at lade sig opstille. På trods af det lovbestedte varsel om indstilling skred man til afstemning: Som formand valgtes *Poula Grønþæk* og som næstformand *Jørgen Guldbrand* (eneste kandidater). Som kasserer: *Aksel Holm* (19 stemmer). Som medlemmer af bestyrelsen: *Niels Christian Nielsen* (20 stemmer), *Jørgen Lund Larsen* (16 stemmer). Som suppleant: *Bodil Monrad* (13 stemmer).

Under eventuelt spurgte *Fritjof Dittmann*, hvorfor ikke-medlemmer kun skulle betale 2 kr. ved filmsforevisningen den 17. december, mod medlemmernes 1 kr., når grundloven bestemte, at der skulle være mindst 2 kr.s difference mellem beløbene. Formanden undskyldte sig med, at hun anså de nævnte priser for kotume. Hr. *Esman* oplyste, at man ikke tidligere havde haft denne paragraf i grundloven, men indskærpede, at man for fremtiden overholdt denne. Fra et par tidligere bestyrelsesmedlemmer havde man modtaget nedenstående kondolencebrev, som blev oplæst under eventuelt, på hvilket tidspunkt dets pessimistiske indhold dog havde tabt sin aktualitet.

„Må vi som veteraner i foreningsarbejdet — fra den tid, da foreningen arbejdede — kondolere i anledning af foreningens forestående planlagte selvmord. Vi er på det rene med, at foreningen nu mangler et afslutningsvers til „ERANIA SANGEN“, og vi har hermed forsøgt at udfylde dette behov.

*Så sætter vi punktum for 40 års besvær
med Erania,
men sliddet og trætheden kørte os tvær
med Erania.
Vi får ingen mokka,
vi får ingen the,
vi får kun jamaica
på vores kanapé (*)
Vort blik bliver åbent, vort sind vil få fre'
for Erania.*

Kaj Werner — Palle Lykke.“

Umiddelbart herefter fremsatte *Jette Kold*, 2 s, det forslag, at man ved indskrænkning i kostplanen skulle kunne opspare et beløb, som skulle gives til de sultende negre i Congo. Et medlem fremførte, at man ifølge en avisartikel skulle kunne leve for 1,50 kr. pr. dag. Dette kommenteredes fra anden side med, at „det gjorde man allerede“, således at den opnåede besparelse herved ville være ret tvivlsom. Man vedtog herefter, at *Jette Kold* skulle forhandle med hr. *Monrad* om det stillede forslag.

20. januar 1961. Bestyrelsens første arrangement var en filmaften. Vi havde skaffet 3 film til aftenen. (En *Søren Spætte*, en *Charlie Chaplin* samt spillefilmen „Den gode jord“). Der var ganske pæn tilslutning, idet ca. 50 personer var mødt op.

28. januar 1961. *Erania* havde intet arrangement, da der var skolefest på hotellet.

3. februar 1961 blev der arrangeret en teatertur til København. Vi var ca. 35 af sted til Det kgl. Teater. Stykket, der interesserede os, var Shakespeares „Macbeth“. Vore forventninger til det var store, men mange af os blev vist skuffede, for det første var pladserne ikke alt for gode, og for det andet viste stykket sig at lægge mest vægt på det tekniske, rent scenemæssigt, men det imponerede til gengæld også.

25. februar 1961 havde vi karneval. Spisestuen var pænt pyntet, efter min mening, og alt var lagt op til en hyggelig aften. De, der var mødt op, fik øjensynlig en munter aften. Det var imidlertid kedeligt at erfare, at der ude i byen blev holdt fest af omkring 10 personer fra 1 s. Der blev danset til spredte toner fra Lomholts jazzband. Der var forskellige konkurrencer i løbet af aftenen; kattede blev *Troels Rasmussen*, de bedst maskerede var spritterne, *Kirsten Hindhede* og *Stephen Heilmann*. Alt i alt blev festen en succes.

*) — franskt: 1) i 18. århundrede bolstret bænk med ryg, armlæn og 6—8 ben; nu en mindre sofa.
2) udskåret, skorpelet, fint belagt smørrebrød; som hors d'oeuvre.

8. april 1961 blev der arrangeret et foredrag om Grønland. Foredragsholderen var *Hans Jacobi*, der har været kolonibestyrer i Jacobshavn, har været på Sukkertoppen, og iøvrigt har han opholdt sig i 35 år på Grønland og havde derfor forudsætninger for at kende forholdene deroppe, hvilket også viste sig at være tilfældet. Han holdt et glimrende foredrag, og derefter viste han lysbilleder. De omkring 35 fremmødte fik en udbytterig aften.

22. april 1961. Ordinær generalforsamling. Generalforsamlingen begyndte med, at dirigenten, *Esman Eriksen*, konstaterede, at for få medlemmer var mødt op, samtidig fremsatte han et forslag om at gøre generalforsamlingen beslutningsdygtig. Dette forslag blev imødegået af 2 medlemmer, som enten vægrede sig ved at bryde grundloven eller elskede at kværulere. I mellemtiden var der blevet hentet de manglende medlemmer, og generalforsamlingen var hermed lovlig. Den startede med valg af dirigent, denne blev som ovenfor nævnt, *Esman Eriksen*. Herefter skred formanden til at aflægge beretning, som blev vedtaget med 100 pct. Kassereren aflagde regnskab, som blev vedtaget efter nogle kommentarer af *Villy Nielsen*, der bemærkede, at udgiften ved fastelavnstfesten til farver var urimeligt store, samt af *Mogens Hansen*, der instruerede kassereren i regnskabsføring. (Kassereren tog bemærkningen op til efterretning). Efter dette rent formelle gik man over til valg af formand. Her var 2 kandidater, nemlig: *Stephen Heilmann*, der vandt med 25 stemmer, *Troels Rasmussen*, der fik 6 stemmer. Heilmann blev hermed den første formand fra vor nordlige amt Grønland, i *Erantias* historie. Næstformandsposten var der kun en kandidat til, og hun blev valgt med fuldt flertal, altså ny næstformand *Bodil Monrad*. Kandidaterne til kassererposten var lige så talrige som til næstformandsposten. Kasserer blev *Niels Chr. Nielsen*. Som kandidater til menige bestyrelsesmedlemmer var der tre, nemlig: *Niels Lundsgaard*, *Troels Rasmussen* og *Ulla Monrad*. 2 af kandidaterne skulle vælges. Resultatet blev: *Niels Lundsgaard*: 23 stemmer og valgt. *Troels Rasmussen*: 22 stemmer og valgt. *Ulla Monrad*: 12 stemmer og blev suppleant.

Til posterne som revisorer blev *Ove Ørsnes* valgt (genvalgt), og til den anden post blev *Niels Blomhøj* valgt. Hermed var valgene overstået. Nu var det den nye formands tur til at holde „trontale“. Han begyndte med at takke for valget og gav derefter udtryk for, at han ønskede at drage den øvrige bestyrelse med ind i arbejdet. Nogle egentlige ideer havde han ikke endnu.

Ordet blev nu givet frit under punktet eventuelt.

Her begyndte *Mogens Hansen*, først kritiserede han den måde, hvorpå nogle af medlemmerne hænger sig i lovparagrafferne, dernæst advarede han mod de stive generalforsamlinger, de trættede medlemmerne, mente taleren.

Villy Nielsen tog derefter ordet, søgte at forklare sit standpunkt i sagen om generalforsamlingens beslutningsdygtighed, her henviste han til nogle ord udtalt af *Esman Eriksen* ved den foregående generalforsamling.

Esman tog herefter ordet og erklærede sig principielt enig med *Villy Nielsen*, idet han mente, at man skulle holde på lovene som det bærende både i denne forening og alle andre. — Generalforsamlingen blev gæstet af tidligere elev og *Eraniaformand*, *Jørgen Bruun*. Han fik også ordet under eventuelt. Han påtalte, at kun bestyrelsesmedlemmerne blev inddraget i foreningens arbejde, og mente desuden, at dette var et onde. Desuden omtalte han det manglende samarbejde med Høng-Samfundet.

Efter generalforsamlingen blev der underholdning af tidligere elever her fra skolen. Det var *Jørgen Bruun*, *Anders Bøgelund*, *Jørgen Jørgensen* („Graver“), *Lise Jespersen* og *Hans Henrik Monrad*. De skulle give os lidt studievejledning og fortalte hver især om deres studium. *Jørgen* studerede medicin, *Anders* studerede til maskiningeniør, *Jørgen* teologi, *Lise* gik på *Zahles Seminarium*, og *Hans-Henrik* studerede til cand. mag. i dansk. De gav os godt indblik i de forskellige studier, og samtidig fortalte de om legatmuligheder og muligheder for leje af værelser. — *Jørgen Bruun* sluttede den del af programmet med en „medicinerhistorie“. — Sidste del af aftenen sang vi studentersange.

19. august 1961 havde vi den traditionelle Tissøtur. Vi startede efter aftensmand og gik først en tur rundt i byen, hvor de nye elever blev orienteret om byens seværdigheder. Herfra gik vi direkte ned til søen. Ved hjemkomsten fortalte *Erantias* formand om foreningen og sæsonens kommende program. Bagefter var der dans i spisesalen til akkompagnement af *Flemming Svenstrup*.

Festforberedelse af forskellig art plus et resultat.

26. august 1961. I aften var vor gæst i Erania pastor *Paludan-Müller*, der holdt et foredrag „Spor i landskabet“. Emnet blev både geologisk og arkæologisk behandlet. Det blev en udbytterig aften for både første- og andenklasserne, selvom sidstnævnte måske havde været inde på det omtalte både i naturfags- og historietimerne.

2. september 1961. Erania havde arrangeret en „pakkfest“. Der var mange gode og sjove pakker. Stemningen var høj og blev sat yderligere i vejret af boghandler *Mogens Thorbek*, der på en morsom måde forstod at lede auktionen. Vi fik 150 kr. ind, som vi har planlagt at bruge til bal i Erania.

9. september 1961. *Gorm Rode*, en studerende i sammenlignende litteratur, holdt et foredrag, der var lagt an på diskussion. Emnet var: En dansk student i USA, og stoffet var hentet fra et ophold i Little Rock i staten Arkansas. Diskussionen efter foredraget blev ret livlig, da Gorm Rode med vilje havde sat tingene på spidsen.

16. september 1961 afholdtes elevmøde. Flere 25 års jubilarer var mødt op sammen med repræsentanter for andre årgange. Aftenen indledtes med middag, hvorefter rektor *Monrad* holdt et foredrag om velfærdsstaten. Dette gav en baggrund for de brudstykker af *Erik Knudsens* revy: „Frihed er det bedste guld“ (en parodi på velfærdsstaten), som elever fra skolen opførte senere på aftenen. Endelig var der oplæsning af *Skærsild* og generalforsamling i Høng-Samfundet, førend man begyndte dansen i spisesalen. Den vellykkede aften sluttede kl. 1,00.

30. september 1961 havde Erania arrangeret teatertur til København. Man havde besluttet at se et lystspil denne gang og så på Folketeatret „Oscar“ med Kjeld Petersen. Der var nogenlunde god tilslutning, skønt der i forvejen havde været nogen diskussion om valget af stykket.

7. oktober 1961. Generalforsamlingen var indvarslet til kl. 19,30. Dirigent var *Erik Gaardmand*. Både formandens og kassererens beretning blev godkendt. Så kom vi til valg af bestyrelsen. Til formandsposten var to kandidater stillet op, nemlig *Dinne Jensen* og *Lars Dalgaard*. Sidstnævnte blev valgt til formand med 28 stemmer. — *Dinne Jensen* fik 21 stemmer. *Flemming Møller Larsen* blev næstformand med 17 stemmer. *Svend Jacobsen* blev kasserer. *Dinne Jensen* og *Stephen Heilmann* blev menige bestyrelsesmedlemmer. *Mogens Friis* blev suppleant.

Revisorer: *Ove Ørsnes* (genvalgt). *Ole Haagensen*.

Efter valget kom vi til eventuelt. Men der blev ikke sagt noget nævneværdigt.

Den nye formand holdt tale og håbede, at flere medlemmer ville møde op til „Erania“'s arrangementer.

Ved LARS DALSGAARD

Til medlemmerne!

DET HAR GLÆDET bestyrelsen for Høng-Samfundet at mærke den samfølelse med foreningen, som medlemmerne året igennem har vist. Derom vidner bl. a. deres redebønhed til at forøge det forholdsvis beskedne kontingent med frivillige bidrag. Vi kan ikke sige tak nok for dem. De er en helt uundværlig del af foreningens økonomi.

Velviljen har — så vidt breve og personlige udtalelser i samtaler kan være et barometer — været udstrakt til årsskriftet. Man følger derigennem skolens liv og store og små hændelser for gamle kammerater. Derudover søger rektor og andre gennem bidrag til tidens debat at give skriftet et præg, som hæver det op over et almindeligt meddelelsesorgan. Det påskønnes, så vidt man kan forstå, af mange medlemmer.

Hvad vi derimod synes, man viser for lidt interesse, er sammenkomsterne på skolen og i København. Nu er der måske ikke grund til alt for stor pessimisme i den anledning. Det er et gennemgående træk i tiden. Men vi ville naturligvis gerne påkalde Deres opmærksomhed i højere grad end nu!

Det kan belyses ved at se på årets to sammenkomster. Marts-festen i Studenterforeningen i København var vel pænt besøgt, men så heller ikke mere, godt 100 deltagere fra de to skolers elevforeninger, realskolens og gymnasiets, flest dog fra den sidste. Vi er derfor blevet enige om at springe 1962 over og regner med derigennem at kunne „opspare“ en vis trang til at komme til fest i Høng-Samfundet i 1963.

Elevmødet på skolen var kun besøgt af en lille procentdel af de indbudte. Det forløb udmærket. Både gamle og ny elever bidrog til et godt forløb af det hele. Den alt for svage tilslutning må dog bringe os ind i overvejelser om, hvorvidt der er noget galt med tilrettelægningsen, og jeg opfordrer medlemmer, som har noget at sige i den anledning, til at skrive til os. Lad os høre, om man har forslag, som kan forøge deltagernes antal!

Jubilarernes møde med hinanden, med skolen og med Høng er hvert år morsomt at overvære. Var de end ikke mange i år, tror jeg, de var glade for, at de for en dag havde revet sig løs fra familiens skød for at mødes med „fortiden“. I fjor bebudede jeg muligheden af, at vi blev nødt til at bede om en vis godtgørelse for deltagelse i festen som

bidrag til dækning af dens udgifter, men vi — eller rettere rektor Monrad — fandt udvej for at løse dette spørgsmål, men var det ikke sket, havde den side af sagen dog næppe voldt vanskeligheder.

★

Som man vil se af beretningen andet sted i bladet fra generalforsamlingen, forhøjedes kontingentet til en ensartet pris for alle medlemmer på mindst 7 kr. årlig. Ved nærmere eftertanke havde vi fundet ud af, at to satser på henholdsvis 5 og 10 kr. var besværlige at arbejde med og næppe ville have givet stort mere end de 7 kr. Vi fortrøster os stadig til, at der fortsat vil være nogen, som frivilligt sætter deres ydelse op.

★

For skolen har det forløbne år bragt den afgørende ændring, som der andet sted i skriftet berettes om, at den er overgået til selvejende institution, og at man har anmodet tre af Høng-Samfundets styrelsesmedlemmer om at indtræde i institutionens bestyrelse. Det er sket ud fra ønsket om at bevare den nærmeste forbindelse med de gamle elever, og det er vi glad for. Jeg er overbevist om, at det vil medvirke til et fortsat godt samarbejde mellem skolens nuværende rektorpar og os tidligere elever om fremme af HøngSamfundets mål og til styrkelse af skolens stilling.

HANS BAGGE

Høng-Samfundet

ELEVMOÐET holdtes i år lørdag den 16. og søndag den 17. september. 25 års jubilarene var — i modsætning til sidste år — mødt op i sædvanligt antal, d v. s. 35—40 % af årgangen.

Frokosten og samværet bagefter forløb fornøjeligt; der blev fortalt flere gode historier fra „dengang“.

Kl. 20 mødtes så gamle og nye elever i den nye, smukke spisesal.

Rektor *Monrad* bød velkommen, og som en introduktion til aftenens underholdning — uddrag af Erik Knudsens „revy“ „Frihed er det bedste guld“ — talte han om menneskets forhold til staten til forskellige tider og under forskellige styreformere; interessant og tankevækkende.

Under kaffen afholdes generalforsamlingen. Til dirigent valgtes realskolelærer *Aage Andersen*, Slagelse (1936). Formanden, redaktør *Hans Bagge*, Slagelse, indledte med mindeord om forstander *Johs. Jørgensen*, forstander *Gunnar Olsen* og fabrikant *Orla Johnsen* (forsamlingen rejste sig).

I sin beretning nævnte formanden, at medlemstallet var steget fra 505 til 520. På grund af de stigende trykkeomkostninger og det lave kontingent havde sidste årsskrift været noget mindre end sædvanlig. Kontingentet kan dårligt nok betale trykkeomkostningerne, og det er en uholdbar situation. Mødet i København havde været besøgt af ca. 100 medlemmer. Det er lovlig få, men efter *Johs. Lund Pedersens* forhandling med Studenterforeningen opnåede vi dog, at festen ikke gav underskud.

Driftsregnskab 1960—61

Indtægter:		Udgifter:	
Kontingenter	2473,60	Årsskrift	2372,50
Restancer, forudbetalinger	63,80	Tryksager, kontorartikler	300,50
Gaver	582,20	Maskinskrivning	233,50
Salg af årsskrifter til skolen	450,00	Porto og telefon	403,33
Renter på giro	6,55	Bestyrelsesmøder	0,00
Fest i København	310,00	Gave	15,00
		Kassererløn	100,00
		Fest i København	310,00
		Overskud	150,52
Balance	3886,15	Balance	3886,15
Aktiver:		Passiver:	
Kassebeholdning	454,07	Formue	1513,70
Giro 65046	102,16		
Konto for livsvarige medl.	771,47		
Restancer 31×6 kr.	186,00		
	1513,70		1513,70

Ovenstående regnskab er gennemgået og fundet i orden.

Høng, den 15. september 1961.

Sign. *Knud Jacobsen*.
R. Dueholm.

Bestyrelsen er efter nogen forhandling blevet enige om at foreslå ikke at afholde nogen Københavnssammenkomst i 1962. Foreningen har støttet elevforeningen Erania med afholdelse af en studievejledningsaften; det vil den gerne fortsætte med.

Kassereren, lektor *Esmann Eriksen*, gjorde rede for regnskabet. Han rettede en tak til de mange, som ydede ekstra-bidrag; uden disse kunne foreningen ikke eksistere; han håbede derfor på medlemmernes velvilje, når der under næste punkt på dagsordenen bliver foreslået en kontingentforhøjelse.

Efter regnskabsaflægningen fik *formanden* ordet og foreslog kontingentet forhøjet fra 5 kr. til mindst 7 kr. for alle medlemmer. Ved sidste generalforsamling blev foreslået 10 kr. for ældre medlemmer og 5 kr. for yngre. Fra flere sider var der blevet udtalt betænkeligheder ved denne ordning. Kontingentet på 7 kr. blev énstemmigt vedtaget.

Alle valg var genvalg. Til bestyrelsen genvalgte således stud. med. *Jørgen Bruun Jensen* (1954) og fuldmægtig, cand. polit. *Jens Jørgen Lindsteen* (1939). Revisorerne er lærer *Knud Jacobsen* (1953) og advokatfuldmægtig *R. Dueholm* (1954).

Efter kaffen kom så underholdningen med uddrag af Erik Knudsens „Frihed er det bedste guld“. Fremførelsen foregik med prisværdig energi.

Så kom overraskelsen. Der blev spillet op til dans i den nye spisesal. Mon det ikke vil blive tradition fremover? Salen og opholdsstuen med de hyggelige og smukke møbler er ideelle for en sådan afslutning på elevmødet.

Om søndagen var der — som tidligere — arrangeret sammenkomst for 5- og 10-års jubilarene. Det blev en stor skuffelse, bl. a. for de tre — skriver *tre* — der var mødt. De fik ganske vist en hyggelig eftermiddag ude hos Monrads i deres strandhus. Hvad nu ellers grunden var til, at der ikke kom flere, så er det klart, at et særligt arrangement med 5- og 10-års jubilarene ikke vil fortsætte, dersom der ikke bliver større tilslutning.

ESMAN ERIKSEN

Medlemsliste

for Høng-Samfundet den 1. december 1961

Rektor J. H. Monrad, Høng Studenterkursus, Høng.
Fru A. T. Monrad, Høng Studenterkursus, Høng.

Lærere:

Adjunkt Kamma Christensen, Th. Niensengade 29 B¹ th., Herning.
Adjunkt A. Damsgaard, Erik Menvedsvej 20, Viborg.
Adjunkt Grethe Drud, Vesterbro 127 (705), Ålborg.
Lektor Esman Eriksen, Lindevej 3, Høng.
Landinspektør Uffe Flemberg, Hovedgaden 24, Høng.
Adjunkt Lars Hansen, Odinsvej 27, Høng.
Adjunkt Inge Humlum, Stadionvej 13, Ribe.
Adjunkt H. Krogsgård Jensen, Strandvejen 9, Høng.
Lektor C. Fr. Marholt, Nyvej 1, Høng.
Seminarielektor Paul Nørreslet, Østervoldgade 14⁵, København K.
Lektor, frk. Ellen Pihl, Vestergade 16, Høng.
Seminarieadjunkt Erik Stougård Thomsen, Svanelundsvej, Hjørring.
Adjunkt O. Ørsnes, Slagelsevej 5, Høng.
Adjunkt Elisabeth Ørsnes, f. Lund, Slagelsevej 5, Høng.

Elever:

- 1921 Overbibliotekar, frk. Ingrid Vig Jensen, Centralbiblioteket, Esbjerg.
*Lærer Anders Moseholt, Højagervej 6, Risskov.
- 1922 Prokurist, frk. Fanny Elisa Dahl, Hostrupshave 1⁴ tv., København V.
Fru Marie Dyhr, f. Christensen, „Højbo“, Laven st., Jylland.
*Sygehuslæge Alfred Fly, Kerteminde (livsvarigt medlem).
Kontorchef Th. Larsen, Rygaardsallé 25A, Hellerup.
Forstander, cand. jur. Julius Lavrsen, Andelsskolen, Middelfart.
Overlærer, fru Julie Mathiesen, f. Rasmussen, Sct. Hansgade 2, st. Roskilde.
Læge Peder Gravgaard Mortensen, Ø. Hvidbjerg pr. Redsted, Mors (livsv. medl).
Dr. phil. Kristen Møller, Nitivej 14⁴, København F.
Bogholder Georg Nielsen, I. E. Ohlsensgade 8² th., København Ø.
Gdr. Thv. Nielsen, Hvilehøjgaard, Ugelstrup, Kr. Såby.
- 1923 *Lektor Niels Aage Nielsen Fjalland, Unnasvej 9, Helsingør.
Redaktør Axel Jørgensen, Thyregodsvej 3, st. th., Valby.
Cand. jur. Karl Jørgensen, Buddinge Hovedgade 124, Gladsakse, Søborg.
Cand. mag. Margot Mortensen, f. Jacobsen, Hegnet 17, Glostrup.
Gdr. Valdemar Nielsen, Jelstrup pr. Haubro.
- 1924 Amtslæge, dr. med. Jakob Jakobsen, Grejsdalsvej 6, Vejle.
Knut Dahl Jensen, „Skrænten“, Åle st., Jylland.
Fru Alhed Jespersen, f. Nielsen, Kongsbjergvej 17, Virum.
Redaktør Onni Kyser, Gl. Dronninggårds Allé 14, Holte.
*Revisionschef Kaj Larsen, Nyvej 12 B, København V.

* Årgangsrepræsentant

- Chefredaktør Arne Melgaard, Ved Bellahøj 117, Brønshøj.
 Civilingeniør Gustav Mortensen, Hegnet 17, Glostrup.
 Ekspeditionssekretær, cand. polit. Ivar Munk, Åbrinken 49, Virum.
 Læge Karl Kristian Rønde, Sandbangvej, Nyraad.
- 1925 Aksel Andersen, 41-37, 70 St., Woodside, N. Y., USA.
 *Inspektør, cand. mag. Erik Halager, Kvaglundvej 31, Esbjerg.
 Direktør Aage Henriksen, Femø.
 Dyrslæge Mogens Jørgensen, Ø. Jølby pr. Erslev.
 Læge Ove Heilmann Nøhr, Ellegårdsvej 64, Gentofte.
 Neal Nordland, f. Njal Sigurd Jonson, 21375 Telegraph, Detroit 19, Mich., USA.
 Lagtingsmand, fuldmægtig, cand. jur. Poul Petersen, Thorshavn, Færøerne.
 Landpostbud Viggo Poulsen, Havrebjerg.
- 1926 Sagfører, cand. jur. M. Buchwald, Steenwinkelvej 12, København V.
 Dommer R. Johs. Dyreborg, Bjergbygade 3, Slagelse.
 Overlæge Helge Jacobsen, Odense Amts og Bys Sygehus, Odense.
 Cand. mag. Ida M. Jensen, Realskolen, Bælum.
 Fru Else Lind, f. Nordgaard, Hurup.
 Gårdejer Johs. Nielsen, Bjerre, St. Fuglede.
 Læge Lars Viggo Olsen, Skt. Jørgensbjerg 20, Kalundborg.
 Professor H. Winding Pedersen, Kleinsgade 1, København V.
 Fru Bodil Funck Rasmussen, Udby pr. Stege.
 Fru Ega Ruus, f. Wamberg, Chr. X Allé 164, Kgs. Lyngby.
 Hermann Ågaard Simonsen, D.C., Barsehøj 7, Hellerup (livsvarigt medlem).
 *Revisor H. C. Ulvsager, Kempsvej 1, Rødovre pr. Vanløse.
 Cand. polit. fru Nonny Wright, f. Hartnarck, Danmarks FN-delegation, New York.
- 1927 Sagfører, cand. jur. Kaj Billeschou-Hansen, Torvet 2, Saksøbing.
 Fru Marna Brøste, f. Bruun, Skovhuset, Bakkeallé 1, Hørsholm.
 Bestyrerinde Hedvig Dolmer, Voldby.
 Pastor Jacob Jensen, Dyssegaardsvvej 32, Hellerup.
 Forvalter Axel Johansen, Tranquille, B.C., Canada.
 Læge Ejner Vestergaard Larsen, Frederikssund (livsvarigt medlem).
 *Aktuar Erik Vig Larsen, Krathusvej 11, Charlottenlund.
 Bogholder Søren Larsen, Ansager.
 Amtskontorchef, cand. jur. Carl Mathiasen, Vestervej 5, Frederiksberg, Sorø.
 Dommer Poul Birger Nielsen, Kerteminde.
 Civilingeniør Gøsta Pedersen, Borgergade 1, Esbjerg.
 Direktør, civilingeniør Johs. Røvsing, Vedstedvej 5, Valby.
 Fuldmægtig, cand. jur. Erling Thiel, Hyltebjærg Allé 58, Vanløse.
- 1928 *Fabrikant, cand. pharm. Henry Agger, Stolpegårdsvej 112, Gentofte.
 Bibliotekar, cand. mag. Carl Emil Andersen, Hostrups Have 15^b, København V.
 Fru Marie Bjerrum, f. Pedersen, Bjerrumgård pr. Ribe.
 Dommerfuldmægtig Kristen Feldborg Frølund, Flintegårdsvej 10, Høng.
 Sognepræst Kr. Kold Jensen, Tørring.
 Dyrslæge Th. Møller Jensen, Boulevarden 5, Odder.
 Fru Kirsten Lauridsen, f. Ruus, Prins Valdemarsvej 51, Gentofte.
 Korrespondent, frk. Louisa Laursen, c/o O. Jensen, Overgaden o. Vandet 34 A¹ th.,
 København K.
 Læge Jørgen Madsen, Gram.
 Inspektør A. Raun Petersen, Bispebjerg Torv 10² th., København N. V.
 Fru Valborg Sikjær, f. Czermack Nielsen, Helgolandsgade 6, København V.
 (livsvarigt medlem).
 Bibliotekar, frk. Else Skern, Ved Bellahøj 21⁵ th., Brønshøj.
- 1929 Civilingeniør Holger Brændgaard, p. t. Japan c/o Eibye, Webersgade 40, Kbh. Ø.
 Sognepræst Arne Buus, Øster Assels, Mors.

- Civilingeniør Th. Christensen, Vamdrupvej 23, Valby.
 Inspektør O. Møller Christensen, Læssøegade 17³, Odense.
 Cand. mag. Thyra Jensen, Sæbyvej, Aså.
- *Civilingeniør A. Knudsen, Godthåbs Have 16⁸, København F.
 Pastor Richard Sørensen, Dyrehavevej 21, Århus.
- 1930 Tandlæge Ellen Sophie Bertelsen, 1365 „D“ Street, Apt 50 Hayevar, California, USA.
 Fuldmægtig, cand. jur. Stig Holm, Markledet 27 A, Hvidovre.
 Politifuldmægtig, cand. jur. M. I. Lund, Sønderborg politikammer, Sønderborg.
 Lektor Henning Buhl Nielsen, Vardevej 20, Tarm.
 Vicebibliotekar cand. mag. Henning Pedersen, Lundevej 16¹, Kalundborg.
 Læge H. Roesdahl, Tandslet, Als.
 *Ekspeditionssekretær, cand. jur., fru Dagmar Simonsen, f. Jensen, Ved Volden 12, København K.
 Fuldmægtig Tyge Sørensen, Lille Strandvej 18 G² th., Hellerup.
- 1931 Redaktør Hans Bagge, Bredegade 6, Slagelse.
 Lektor Jens Erik Bergstedt, Bragesvej 31, Åbyhøj.
 Fru Asta Hoff-Jørgensen, f. Juul, Juliane Mariesvej 32, København Ø.
 *Lektor Peter Frimann Jensen, Humlevænget 54, Nyborg.
 Dyrslæge Poul Toftegaard Jensen, Bøgevej 2, Hadsten.
 Afdelingsingeniør Orla Jørgensen, Granatfabriken, Hammersholt, Hillerød.
 Dr. med. Wilhelm Oskar Koopmann, Olofström, Sverige (livsvarigt medlem).
 Arkitekt M.A.A. Helge Nørvig, Segelckesvej 8, København F.
 Kontorchef, cand. polit. Erling Pedersen, Nordahl Griegsvej 14, Søborg.
 Sekretær Gudrun Christensen Smed, Reventlowsvej 7, Viby, Jylland.
 Civilingeniør Bech Sørensen, Upplandsgade 36 A, København S.
- 1932 *Resid. kapellan Halvdan Knudsen, Vesterdalsvej 4, Fredericia.
 Civilingeniør H. Skov Christoffersen, Ved Kæret 38, Gentofte.
 Fru Gerda Kjer, Ved Eltham 17, Hellerup.
 Fuldmægtig, cand. polit. Chr. Johansen, Hjertingvej 13, Vanløse.
 Sognepræst A. Majvang, Dalby præstegård pr. Haslev.
 Konstruktør Federico Mathiasen, Moltkesvej 26, København F.
 Civilingeniør Karsten Munk, Roald Amundsensvej 29, Århus.
 Lektor Tage Thoft, Esbjerg statsskole, Esbjerg.
- 1933 Sygeplejeassistent Margrethe Hougård, Augustenborg.
 Advokat Sv. Paabøl Jensen, Ringkøbing.
 Dommerfuldmægtig Tage Jævnald, Vejle byrets dommerkontor, Vejle.
 Landinspektør Kjeld Jørgensen, Nattergalevej 6³, Randers.
 *Lektor, cand. mag. Torsten Jørgensen, Drosselvej 64, København F.
 Redaktør K. Hesselager Kristensen, Udsigtsbakken 14, Bistrup pr. Birkerød.
 Speciallæge Hellen B. Mygind, Amtssygehuset, Farsø.
 Afdelingsgeodæt Else K. Nielsen, Fennevangen 18, Gentofte.
 Fabrikingeniør N. Hvidtfelt Rasmussen, Snebærvænget 21, Virum.
 Tandlæge Roald Skadberg, Næstved kommunale tandkl., Rådhuset, Næstved.
 Skolepsykolog Gunnar Velsing-Rasmussen, Gedevevej 31 A, Farum.
- 1934 Afdelingsing. Johs. Andersen, Holmbladsgade 106², København S.
 Lektor Sigurd Christensen, Rungsted statsskole, Rungsted Kyst.
 Grosserer Vagn Dujardin, Arkonagade 19, København V.
 Frk. Ilse Kleiminger, Hostrupshave 18², København V.
 Læge Astrid Klein, f. Joensen, Dølsvej 75², Holstebro.
 Fuldmægtig, cand. polit. David Munck, Vognmandsmarken 16, København Ø.
 Fru Sonja Mundt, f. Berth, Hornbæk pr. Randers.
 *Sekretær, cand. jur. Margrethe Smidt, Torvegade 49⁴, København K.
 Pastor Aug. Thomsen, Guldager præstegård, Guldager.

- 1935 Provisor, cand. pharm. Thora Broholm, Fåborgvej 14¹, Fruens Bøge, Dalum.
 Fru Estrid Henriksen, f. Jespersen, Geeldsalden 33, Virum.
 Sekretær, cand. polit. Søren Henriksen, Geeldsalden 33, Virum.
 *Sognepræst Edvard Nielsen, Vetterstev pr. Vrangstrup.
 Realskolelærer Aage Olsen, Tværgade, Langå.
 Læge Preben Bender Petersen, Sct. Hans Hospital, Boserup afdeling, Roskilde.
- 1936 Realskolelærer Aage Andersen, Absalonsgade 7, Slagelse.
 Læge Ingrid Andersen, Toldbodvej 1, Svendborg.
 Lektor Svend Brinkhard, Rytsebækvej 16, Virum.
 Fru Edith Wisbech Christensen, f. Lehn, Holmegade 51, Ulfborg.
 *Landinspektør K. H. Munch Hermansen, Tordenskjoldsgade 34, havehuset,
 København K.
- Papirhandler Arent P. W. Hertel, Farvergade 7, Næstved.
 Afdelingsingeniør, cand. polyt. Ejnar Larsen, Pilehøjvej 9, Kgs. Lyngby.
 Tegner Poul Herluf Lohse, Pilebrovej 14, Herlev.
 Læge Hans Aage Nielsen, Jyllingevej 250, Rødovre.
 Bibliotekar, mag. art. Anker Olsen, Koppervej 22¹ tv., Herlev.
 Lærer Orla Juul Petersen, Vipperød Centralskole, Vipperød.
- 1937 Overlæge Vilh. Colding Jensen, Sæby sygehus pr. Høng.
 Bankkasserer Knud Lorentsen, Diskontobanken, Randers.
 Fuldmægtig, cand. polit. Peter Madsen, Søborg Torv 4¹, Søborg.
 Læge, fru Grethe Hermann, f. Pleen, Kordilgade 83, Kalundborg.
 Fru Grethe Schønning, f. Møller, Lundtofteparken 25², Lyngby.
 Advokat K. West, Stationsvej 8, Farum.
- 1938 *Jägmästare B. Højer Jensen, Trolleholm, Sverige.
 Professor i Dansk Knud Mogensen, University of California, Los Angeles, USA.
- 1939 Provst Orla Christiansen, Brøndbyøster Torv 51⁷, Hvidovre.
 Redaktør Aksel Dreslov, Politikens redaktion, Klaregade 20, Odense.
 Civilingeniør A. O. Hugaard, Frederiksdalsvej 78 D, Virum pr. Lyngby.
 Direktør Peter Hermann, Bryggeriet, Kalundborg.
 Adjunkt, cand. mag. Poul Højvert, Toftøjevej 15 D, Vanløse.
 Førstelærer Jørgen Molt Ipsen, Skodborg skole, Skodborg.
 *Fuldmægtig, cand. polit. Jens Jørgen Lindsteen, Ågade 134² tv., København N.
 Civilingeniør Knud Nielsen, Vestre Strandallé 139 B, Risskov.
 Civilingeniør Jøgvæn Winther, Sydskrænten 5, Holte.
- 1940 *Lærerinde Signe Johansen, Drosselvej 13, Høng.
- 1941 Advokat, cand. jur. Ove Hansen, Kjørstrupvej 9, Valby.
 Brandinspektør, cand. polyt. Jens Johan Jensen, Sct. Olsstræde 1, Roskilde.
 Dyrslæge Hans Hansen Larsen, Ibsensvej 52, Tåstrup.
 Bogholder Oluf H. Parbo, Hulkærvej 8, Søborg.
 Stenograf Karen Randing, Folehaven 13, Valby.
 *Programsekretær Palle Skov-Petersen, Kystparkvej 35, Hjortshøj.
 Direktør Byrge Trolle Sørensen, Rosenstandsvej 12, Charlottenlund.
 Sygeplejerske Inger Wester, Randersgade 17⁹, København Ø.
- 1942 Dr. med. vetr. Herluf Bendtsen, Langagervej 17, Glostrup.
 Landmand Ib Hermann Breitenstein, Kongolnira Sisal estate, Ltd., Box 15,
 Morogon T. T. British East Africa.
- *Ingeniør Svend Clemen Christensen, Bøgedals Allé 34, Fruens Bøge.
 Civilingeniør Poul Gert Christoffersen, Færøvej 19, Ørholm, Kgs. Lyngby.
 Dyrslæge Kaj Dyhr, Langelund pr. Filskov.
 Dyrslæge Aage Hansen, Fensmarksvej 12, Næstved.
 Seminarieelev, mrs. Inger Kronseth, f. Bruhn Petersen, 604 Forbes Avenue, North
 Vancouver, B. C., Canada.
 Mr. Ernst Köhler, 3. Davey Av. R.R.I. York Mills, Ontario, Canada.

- Sekretær, cand. jur. Lars Nordskov Nielsen, Nørre Søgade 25 A², København K.
 Civilingeniør Frands Olsen, Brøndbyøster Torv 84⁴ th., Hvidovre.
 Overtrafikassistent, cand. jur. H. J. Søtoft, Kaplevej 64, Virum.
- 1943 Lærerinde Elisabeth Hecht, Sportsvej 10, Haarby.
 Læge Carl Krebs, Skovholmsvej 19, Charlottenlund.
 Revisor, cand. jur. Egon Larsen, Gennemløbet 7, Vanløse.
 Kommunelærer Erik Ledstrup, Solrød pr. Havdrup.
 Exam. pharm. Annalise Nielsen, Ringparken 45³, Roskilde.
 *Pastor Thorvald Nielsen, Føllenslev.
 Landsretssagfører Kaj Plejdrup, Nygade 5, Holbæk.
 Læge Harry K. Sørensen, Charlotte Munchsvej 3, København NV.
 Redaktør J. D. Wolff, Lollands Tidende, Rødby.
- 1944 Materialeforvalter Svend Aage Brander, Kalkager 12¹ th., Hvidovre.
 Fru Gertrud Jensen, f. Knudsen, Sct. Olsstræde 1, Roskilde.
 Redaktør Dan O. Larsen, Fuglegårdsvej 35¹, Gentofte.
 Bankassistent Paul Chr. Larsen, Slagelsevej 197, Kalundborg.
 Tandlæge Flemming Linde, Jyllandsgade 1, Hirtshals.
 *Statsautoriseret varemægler Peter Næsvang, Thomsensvej 7—9, Slagelse.
 Gdr. Egon Nøhr Poulsen, Fazanda 22, Colonata da Cela, Santa Comba Dao, Cela, Angola.
- Tandlæge N. Hedeager Sørensen, Vasegården, Vesterbrogade 31, Fredericia.
- 1945 Direktør Thomas Andersen, Kartoffelmelsfabriken Toftlund.
 Fru Jytte Blomsterberg, f. Schaltz, Kastrupvej 330², Kastrup.
 Sagførerfuldmægtig, cand. jur. Hans Ove Jensen, Algade 23, Æbeltoft.
 (livsvarigt medlem)
 Kasserer Mouritz D. Kjeldsen, Dr. Olgasvej 2 A¹ th., København F.
 Journalist Henning Kristensen, Kong Georgsvej 52¹, København F.
 Gdr. Jørgen Kristensen, Møllegård, Høng. (livsvarigt medlem).
 Kaptajnløjtnant Asger Milholt, Vasevej 70 B, Birkerød.
 Fru Kirsten Nøhr Poulsen, Fazanda 22, Colonata da Cela, Santa Comba Dao, Cela, Angola.
- LRS Poul Gyde Poulsen, Hærvigsgade 3¹ tv., Kalundborg.
 Prokurist Henrik Rasmussen Stryg, c/o gdr. J. H. Stryg, Gundslev pr. Nørre Alslev.
 Fru Lilian Karlskov Vestergård, f. Poulsen, Guldregnvænget 3, Sorgenfri.
 *Ekspeditionssekretær, cand. polit. Niels Peter Vestergaard, Guldregnvænget 3, Sorgenfri.
- 1946 *Advokat Reiner Bønløkke Andersen, Ringparken 2 A, Skive.
 Cand. mag. Knud Hansen, Krejbjergvej 26, Mørkhøj, Herlev.
 Fru Inger Jensen, Marie Grubbes Allé 41, Kgs. Lyngby.
 Korrespondent Gerda Knudsen, f. Worm, Jonstrupvej 20¹, Ballerup.
 Lærer Johan Kristensen, Dalstrøget 135¹ tv., Søborg.
 Fru Tove Elise Kristensen, Rundgården 14, Søborg.
 Frk. Didi Ruberg Larsen, Lundevvej 8, Kalundborg.
 Bibliotekar Kirstine Eriksen, f. Larsen, Fynsgade 32, Grindsted.
 Fabriksingeniør Ove Madsen, Ringparken 30², Roskilde.
 Fru Hanne Pedersen, Iranvej 16, København S.
 Lærerinde frk. Vera Rasmussen, Sportsvej 8, Hårby.
 Revisor Betty Sørensen, Knuds Allé 34, Søborg.
 Fru Kirsten Weeke, f. Petersen, Sallingvej 87² th., København F.
- 1947 Lærer Julius Bidstrup, Haubro Ungdomsskole, Haubro.
 Fru Rita Engbirk, f. Dyhr, Agertoften 22, Gentofte.
 Kommunelærerinde Birgit Glenner, f. Odgaard, Grønnevej 247², Virum.
 Lærer Erling Grinder, Ødrupvej 66, Charlottenlund.
 Korrespondent Inge Hansen, „Parcelgården“, Grevinge.
 Civilingeniør Uffe Bondebjerg Hansen, c/o A. P. Eriksen, Klæstrup pr. Jerslev.
 (p. t. Australien).
- *Økonomichef, cand. oecon. Aage Jensen, Lerbjergvej 6, Ballerup.

- Provisor, cand. pharm. Erik Højbye, Ved Bellahøj 30 A, Brønshøj.
 Reklametegner Grethe Jacobsen, Lerbækvej 6, Virum.
 Fru Jytte Jensen, f. Nielsen, Hasselvej 76, Virum.
 Sekretær, cand. polit. Vilmar Joensen, Lipkesgade 5², København Ø.
 Mag. scient. Gunnar Larsen, Nyrup Porthus pr. Kvistgård.
 Læge Jørgen Larsen, Menstrup pr. Hyllinge.
 *Redaktionssekretær Thorkild Thyge Madsen, Lollands Tidende, Nakskov.
 Tandlæge Bjørn Mømsen, Østergade 2, Silkeborg.
 Arkitekt Birger Nordsted-Jørgensen, Roskildevej 112⁶, Valby.
 Lærer Jørgen Greve Pedersen, Ørslev skole pr. Vordingborg.
 Fru Kristine Thusholt Petersen, Fyrrevang 56, Virum.
 Stud. med. Torben Østerlund, Magnolievej 59, Valby.
- 1948 Fru Else Andersen, f. Lykkeskov, Havnevej 28 st. th., Roskilde.
 Overtrafikkontrolør i SAS Gert Andersen, Listedvej 17 st. th., Kastrup.
 Kaptajnløjtnant Henrik T. Berg, Tranegilde Strandvej 82, Greve Strand.
 Exam. pharm. Ebbe Brandstrup, c/o Langelandsgade 130, Århus (p. t. på Ceylon).
 Fru Anna Espensen, f. Ølgård, Centralsygehuset, Esbjerg.
 Læge Arne Koll Espensen, Centralsygehuset, Esbjerg.
 Civilingeniør Peter Hjorth, c/o Ove Arup and Partners, P. M. Bag. 2088. Nigeria, Lagos, West Afrika.
 Læge Poul Erik Jensen, Benediktsgade 35⁵, Odense.
 Ejendomsrådgiver, redaktør Henning Johansen, Fuglsangsvej 10, Høng.
 Erhvervschef H. Chr. Kolstrup, Fuglebakken 3, Vordingborg.
 Højskolelærer Aage Bojsen Møller, Rødkilde højskole pr. Stege.
 Knud Kousgaard Nielsen, Bellahøjvej 7⁷ th., Brønshøj.
 Landbrugskonsulent, cand. agro. Kristian Nielsen, Egehøjgård, Kirke Saaby.
 Fuldmægtig Mogens Sandbjerg Nielsen, Rågård's Allé 20, Dragør.
 Landmand Ole Schønning Nielsen, Bredetved pr. Holbæk.
 Redaktør Gunnar Petersen, „Sorø Amtstidende“, Høng.
 *Sekretær, cand. polit. Johs. Lund Petersen, Strandvejen 28 B, m. f. København Ø.
 Civilingeniør H. W. Rasmussen, c/o Villa Nordbo, Gislinge, Sj.
 Tryllekunstner Jørgen Samson, c/o Rasmussen, Østerbrogade 57 C⁷, København Ø.
- 1949 Lærer Carl Bengtsson, Breumvej 18, Herlev.
 *Advokat, cand. jur. Niels Borchersen, Vestbanevej 20³, th., Valby.
 Tandlæge Hans Erik Dahl, Ridebanevang 25, Gentofte.
 Cand. mag. Arne Dinesen, Grøndalsvej 85, Birkerød.
 Civilingeniør Aage Hansen, Æblehaven 6, Allerød.
 Plejer Jørgen Højbjerg, Ebberødgård, Birkerød.
 Lærer Aage Møller Jensen, Nørre Saltum.
 Stud. med. Jørgen Lejrstofte Jensen, V. E. Gamborgvej 4³, København F.
 Sygeplejerske, frk. Nora Irene Juul Jørgensen, Charlotte Munksvej 9³, Kbhvn. NV
 Lærer Niels Gunnar Kristensen, Rørby skole, Kalundborg.
 Fysioterapeut Kirsten Krogh, f. Stærmosen, Nørrevang 8 st. th., Birkerød.
- 1950 Overassistent Jørgen Valdemar Andersen, Brøndbyøster Torv 51⁴ th., Hvidovre.
 Stud. theol. Knud Belling, Kirke Helsinge, Gørlev, Sjælland.
 *Pastor Kristian Hjerrild Buhl, Præstegården, Sønderup, Støvring.
 Salgschef Egil Erland Christensen, No. 8, Courtland Avenue, London. S. E. 12.
 Cand. pharm. Johs. Chr. Clausen, Jægersborgvej 74³ tv., Kongens Lyngby.
 Købmand Erling Fritzen, Frederiksborgvej 20, Lillerød, Allerød.
 Cand. polyt. Gunnar Hemmingsen, Slotsvænget 4, Slagelse.
 Lærer Frede Jørgensen, Løsning.
 Lærer Hans Chr. Jørgensen, Ørslev skole, Slagelse.
 Eva Mejlholm Nielsen, Skolevangsallé 74, Risskov.
 Læge Knud Nielsen, Søndre Fasanvej 69² tv., København F.

- Boghandler Jørgen Rudbeck, Skovlunde.
 Cand. mag. Erik Sørensen, Stouby.
- 1951 Korrespondent, fru Anne Grethe Andersen, Floradalen 29, Virum.
 Korrespondent, fru Margrethe Andersen, f. Nielsen, Brogade 3⁵, Holbæk.
 Overfærnik Thorkild Andersen, Brogade 3⁵, Holbæk.
 Laboratorieassistent, fru Bodil Christensen, f. Bagger, No. 8, Courtland Avenue,
 London. S. E. 12.
- Lærerinde Kirstine Juul Christensen, Nørretorv 4, Silkeborg.
 *Kaptajnløjtnant Poul Anker Hegaard Hansen, Skovmoseallé 48, Hareskovby.
 Faglærer Uwe Johannes Wilhelm Thomas Hardt, Den danske skole, Schwabstedt
 pr. Husum, Sydslesvig.
- Driftsassistent Arne Henriksen, Solsortevej 4, Køge.
 Stud. jur. Hjalgrim Hilduberg, Studentergården, Tagensvej 15, København N.
 Kaptajnløjtnant Jørgen Jacobsen, Roskildevænge 11¹ tv., Roskilde.
 Læge Hans Erik Fuglsang Jensen, Centralsygehuset, Esbjerg.
 Radartekniker Karl Aage Jørgensen, Rødskov pr. Løgten.
 Lærer Knud Skov Madsen, Kirkeskovskolen, Rude.
 Civilingeniør Ole Olesen, Kvædevej 13, Virum.
 Lærerinde Ruth Olufsson, Mosede pr. Tåstrup.
 Willy Gjerløv Pedersen, fisker S. M. P., Blokhus.
 Civilingeniør Robert Poulsen, Hammelstrupsvej 25, København SV.
 Cand. pharm. Eigil Rechnagel, Duevænget 1, Dragør.
 Fru Else Rolsted, f. Thomsen, Nyvej 15, Svinninge.
 Civilingeniør Bent Østergaard, Kastelsvej 1, st. th., København Ø.
 Teknisk tegner, fru Esther Øverli, f. Fog Pedersen, Sallingvej 69¹ tv., København F.
- 1952 Advokatfuldmægtig, cand. jur. Hans Christensen, Engtoftevej 23, Bagsværd.
 Korrespondent Margit Elhauge, f. Andersen, Malle pr. Ranum.
 Fysioterapeut, fru Inge Jarl Hakonsen, f. Odgård, Ved Bellahøj 3¹, Øst, Brønshøj.
 Premierløjtnant Arne Schøtt Hansen, Stakledet 16² th., Valby.
 Korrespondent Else Hansen, Rye Mark, Gørlev.
 Fysioterapeut Benthe Jacobsen, Klørvænget 20², Odense.
 *Læge Poul Jacobsen, Klørvænget 20², Odense.
 Tandlæge Magna Møgensen, f. Dige, Drewsensvej 5, Silkeborg.
 Radiotekniker Jens Færch Olsen, Ndr. Strandvej 27, Aalbæk.
 Handelsskolelærerinde, fru Else Pagh Hansen, Manufakturforretningen, Mullerup,
 Slagelse.
- Kontorist Harriet Rasmussen, „Søholt“, Thisted.
 Tandlæge Inge Rasmussen, f. Madsen, Tranderup, Skelskør.
 Klæng Kallestrup Sørensen, Hevring, Ørsted.
 Lærerinde Ida Midtgaard Sørensen, Thyregod.
 Cand. polyt. Gunnar Thaarup, Svanevej 53, Roskilde.
 Korrespondent Kirsten Zobbe, Algade 36, Gørlev.
- 1953 Jytte Øster Ambrosius, Roskildevej 282 B², Valby.
 Revisor Flemming Skov Frederiksen, Henrik Gernersegade 2, Ålborg.
 Stud. polyt. Jørgen Jørgensen Høgh, Herluf Trollesgade 7⁵ th., København.
 Lærer Knud Jørgen Jacobsen, Flintegårdsvej 6, Høng.
 Magda Balle Jensen, Lime pr. Mørke.
 Bryggeriarbejder Jesper Thomsen Korsholm, Århusgade 85², København Ø.
 Lærer Bent Guldberg Pedersen, Skjoldvej 29, Sorø.
 Forvalter Ralph Stephan Piper, Tårnberg, Korsør.
 Teknisk assistent Arne Reiff, Rudersdalsvej 5, Holte.
 Fuldmægtig, stud. jur. Arne Rudbæk, Læssøvej 7, Kgs. Lyngby.
 Stenograf, fru Karen Margrethe Sørensen, f. Nørby, Rektorparken 18⁵ tv.,
 København SV.
- *Cand. polyt. Hans Bruun Thomsen, Livjærggade 43 st. tv., København Ø.
 Lærer Rasmus Laurids Vestergård, „Bakken“, Ølst pr. Randers.

- 1954 Fru civilingeniør Inge Lizzie Carelius, f. Frost, Ørneveien 62, Nadderud
pr. Bekkestua, Norge.
*Sagførerfuldmægtig, cand. jur. Ragner Dueholm Christensen, Frederiksborgvej 33,
Roskilde.
- Arkitektstuderende Knud Klinte Eriksen, Rosendahlsgade 15¹, København Ø.
Lærerinde frk. Signe Elise Frederiksen, Tårnvej 267⁵, Rødovre.
Stud. jur. Ove Fjerring, Skelskørvej 2, Slagelse.
Stud. med. Carsten Dilling Hansen, Nymose Huse 40, Gentofte.
Stud. med. Jørgen Bruun Jensen, Nørre Allé 75, København Ø.
Tegnelærer Hans Krog, Gummerup, Glamsbjerg.
Lærer Hartvig Victor Larsen, Kolind.
Fru Bodil Lund, f. Belling, præstegården, Svindinge, Øksendrup.
Lærerinde Birgitte Madsen, Lykkevænget 15, Tarup, Odense.
Niels Toft Nørgård, Muldager 24, Glostrup.
Stud. polyt. Arne Olsen, Valbygårdsvej 87 st. tv., Valby.
Lærer Bent Martin Pedersen, Helgesvej 8³ tv., København F.
Jørgen Petersen, Staghøjvej 3⁶, Århus.
Fabrikant Hugo Rasmussen, Hedepigen, Herning.
Stud. act. Juul Rasmussen, Hortensiavej 10¹, København V.
Landinspektør Keld Sidenius, Ørslevvester, Ringsted (soldat).
Manufakturhandler Bent Storm Sørensen, Fjerritslev.
Stud. med. vetr. Sven Quist, Frederiksberg Bredegade 36², København F.
- 1955 Bibliotekarelev Else Marie Andersen, Roskildevej 120⁵ th., Valby.
Stud. arct. Detlef Franz Behrendes, Nørregade 10, Højer.
Per Kaj Dyhr, Torup, Dyssekilde.
Cand. jur. Erik Eriksen, Novembervej 95, Herlev.
Korrespondent Anne-Lise Fischer-Rasmussen, Niels Ebbesensvej 23⁴, Kbh. V.
Premierløjtnant Steffen Egede Glahn, 2. Regiment, Kasernen, Haderslev.
Ekspedient Poul Ebbe Rostgård Hansen, Åderupvej 177, Næstved.
Fru Hanna Bak, f. Helledi, Artilleristok 2, Kastellet, København Ø.
Grevinde Gisela Knuth, f. Ahlefeldt Laurvig, Gl. Præstegård, Bandholm, Lolland
Stud. merc. Arne Reinau Larsen, København N.
Korrespondent Tove Christensen, f. Madsen, Viggo Rothesvej 47, Charlottenlund.
Stud. polyt. Anders Bøgelund Nielsen, Rosenvængets sideallé 9, København Ø.
*Stud. jur. Ellinor Olsen, f. Nielsen, Valbygårdsvej 87 st. tv., Valby.
Socialrådgiver Anna Koch, f. Raunkjær Petersen, Peter Bangsvej 205, Valby.
Stud. mag. Connie Truelsen, Kvinderegensen, Amager Boulevard 101,
København S.
- 1956 Elsebeth Danielsen, f. Andersen, Tøndergade 86, Århus.
Laboratorieassistent Kirsten Asbæk, Peblinge Døssering 48³, København N.
Korrespondent Grethe Esser, f. Bach Christensen, Lundholmsvej 75, Københ. S.
Forstsuderende Ib Clausager, Landbohøjskolens Kollegium, Hostrupsvej 20,
København V.
*Stud. med. Keld Danø, Studentergården, Tagensvej 15, København N.
Fru Inge Hansen, f. Thomassen, Åderupvej 177, Næstved.
Lærer Peder Brix Hedegård, Nyelandsvej 88, København F.
Seminarielev Johannes Joensen, Flisensvej 2³, Nørresundby.
*Stud. theol. Jørgen S. Jørgensen, „Vartovkollegiet“, Farvergade 27, København K.
Cand. pharm. Ole Jungersen, Fr. Nansensvej 47, Århus.
Stud. med. vetr. Niels Kristensen, Viggo Rothesvej 47, Charlottenlund.
Stud. polyt. Brandt Laursen, Javngyde, Ry st., Jylland.
Stud. mag. Hans Henrik Monrad, Ved Grænsen 74, København F.
Lærer Toke Eiken, Teglværksvej 12, Jyderup.
Lærer Frede Thorpstrup, Onsbjerg skole, Samsø.
Stud. odont. Kirsten Nielsen, Klintholmsvej 2, Brønshøj.
Stud. med. vetr. Leo Nielsen, Årdestrup mark, Skørping.

Agner Ahm Olesen, Vestergade 19, Thisted.
 Stud. jur. Jens Anker Pedersen, Nørregade, Farsø.
 Lærer Ove Pedersen, Kollemorten St.
 Lærerinde, fru Jytte Knudsen, f. Rom, Terndrup.
 Thorkild V. Skole, Hesselvang 14, Hellerup.
 Stud. polyt. Niels Peter Smed, Nørrebrogade 44^a, København N.
 Seminarieelev Margrethe Ebbesen, f. Søndergaard, Ved Voldgraven 4 D, st.,
 Brønshøj.
 Stud. med. Chr. Vemming, Fuglsangsvej 44, Brabrand.

- 1957 Stud. ing. Knud Erik Bech, murer B., Voer pr. Ørsted.
 Stud. jur. Niels Carstensen, Vig station.
 Stud. mag. Kjeld Christensen, forsøgsleder C., Hornum.
 Ruth Christoffersen, uddeler C., Sludstrup.
 Hans Chr. Ellehauge, forsøgsleder E., Antvorskov, Slagelse.
 Lars Eskildsen, realskolebestyrer E., Tranebjerg.
 Lægeseekretær Kirsten Hansen, mejeribestyrer H., Rærup pr. Vodskov.
 Stud. med. Poul Hvirvelkær, Hvirvelkær, Als Østj.
 Stud. med. (Århus) Helge Jensen, Rask Mølle.
 Lærer Poul Erik Jensen, Skolegade, Bredebro, Sønderjylland.
 Hanne Klausen, Emiliegade 3^a, København V.
 Stud. polyt. Jørn Krabbe, A. L. Drewsensvej 10, København Ø.
 Lærer Frederik Madsen, Tersløse Centralskole, Dianalund.
 Assurandør Henning Nielsen, Hovedgaden 33, Høng.
 Ole Jentoft Olsen, muremester O., Jyderup st.
 Stud. med. Mogens Pedersen, gdr. S. P., Frankerup, Værsløv.
 Kaj Petersen, c/o hønseriejer H. T. P., Tølløsevej, Ugerløse.
 Mogens Brandt Petersen, c/o slagterm. H. S. P., Vig.
 Eva Philbert, Dianalund.
 Korrespondent Daisy Norén, Eriksdalsgatan 44², Stockholm Söder, Sverige.
 Sygeplejeelev Tove Fischer-Rasmussen, Raunstrup Hovedgård, Herlufmagle.
 Studietekniker Kaj Holger Sivertsen, Radiohuset, Godthåb, Grønland.
 Lærerinde Thora Sivertsen, f. Andreasen, Godthåb, Grønland.
 Stud. jur. Albrecht Steenholt, Ingeborgvej 6, Charlottenlund.
 Stud. pharm. Niels Bent Størgård, Søndergårdsvej 7¹, Søborg, København.
 Laboratorieassistent Lillemor Bang Søgård, Hellerupvej 16², Hellerup.
 *Stud. med. vetr. Gunnar Høi Sørensen, Hostrupsvej 20, København V.

- 1958 Seminarieelev Lis Asmussen, Odinsparken 7, Høng.
 Fysioterapeutelev Inge Buch-Sørensen, Slagelsegade 18², København Ø.
 Kontorist Åse Eg Christensen, V. Heisevej 13, Allerød.
 Korrespondentelev Leif Christensen, Postboks 62, Ringsted.
 Stud. jur. Bent Klinte Eriksen, Rosendalsgade 15², København Ø.
 Kontorist Ellen Marie Hansen, Jørløse pr. Svebølle.
 Stud. med. Grethe V. Hansen, gdr. Hansen, Kollekolle pr. Vig.
 *Seminarieelev Martin Bagger Jensen, Vilh. Carlsensvej 11, Hjørring.
 Stud. polyt. Søren Martin Jensen, Marievej 14, Tåstrup.
 Løjtnant Holger Møller Larsen, Grundtvigsvej 6 D³ th., København V.
 Fysioterapeutelev Susanne Gowers Lund, Orionvej 12, Århus.
 Søkadet Ole Birger Lyshede, Halls Allé 1, København V.
 Seminarieelev Solveig Mahler, Ingerslevs Boulevard 15³ tv., Århus.
 Revisor Jens Erik Miller, Drosselvej 19, København F.
 Stud. pharm. Jens Peter Nielsen, c/o Hansen, Trondhjems-gade 2³, København Ø.
 Jens Erik Ohlendorff, Nørregade 41 A, Frederiksværk.
 Seminarieelev Lene Pedersen, Stationsvej, Høng.
 Seminarieelev Else Smith, Barners Kollegium, Helgolandsgade 8, København V.

- 1959 Børge Andersen, Venslev pr. Skibby.
 Stud. jur. Juhl Brechling Andersen, Fuglerupgården pr. Lynge.
 Uffe Bennedsen, Ringridervej 70, Sønderborg, p. t. USA. (5074—43 str.
 Woodside N. Y.).
- Jytte Busk, Strandgade 6, Frederiksværk.
 Birthe Eilertsen, Store-Heddinge.
 Seminarieelev, fru Inger Block, f. Eskildsen, Mejerivej, Kolind.
 Bibliotekarelev Hanne Gammelgård, Bistrupvej 89, Birkerød.
 Marie Halsskov Jensen.
 Stud. odont. Arne Svendstrup Hansen, C/o urmager L. B. S. H., Vig st.
 Inger Hansen, adr. bankdirektør H., „Dalen“, Frederiksværk.
 Stud. med. Kirsten Falster Hansen, Sæby pr. Høng.
 Kontorelev Jeppe Harrsen, Brødebæk, Rønnede.
 Sergeant Peter Kraunsøe, TKMP/1/BV, Almegårds Kaserne, Rønne, Bornholm.
 Ole Bjørn Jacobsen, Lægeboligen, Herfølge (soldat).
 Jens Peter Jensen, Skelskørvej 67, Slagelse.
 Seminarieelev Lise Jespersen Jensen, Classensgade 25², København Ø.
 Stud. ing. Karl Erik Karberg, Vald. Holmersgade 43, København Ø.
 Stud. mag. Aage Bonde Kræmmer, Issehoved, Nordby, Samsø.
 Vagn Søndergård Larsen, Tersløse pr. Dianalund.
 Kjeld Laursen, Løgager, Funder.
 Stud. polit. Knud Madsen, Anlægsvej 10, Aars.
 Helle Birgitte Marholt, c/o fru Salsbye, Bülowvej 40, København V.
 Inge Valentin Petersen, Hovedgaden, Høng.
 Stud. jur. Harry Mortensen, c/o slagterm. M., Øster Hurup.
 Stud. med. Peter Rønne Melgaard, Langelandsvej 1, Køge.
 Slagter Kaj Mønsted, Østergade, Stoholm.
 *Stud. polyt. Erling Navntoft, Højby, Ølgod (Sønder Boulevard 67¹, København V.)
 Stud. med. Jens Galsgård Sørensen, Nr. Hyllinge pr. Kirke Hyllinge.
 Stud. med. Jørgen Bo Sørensen, Stenum.
 Stud. med. Jørgen Flohr Sørensen, Vangehus, Nykøbing S.
- 1960 Seminarieelev Mette Bak, Skrøbelev.
 Stud. mag. Ib Christensen, Bildtsvej 14, Ringkøbing.
 Leif Frandsen, Lille Egede Friskole, Boeslunde (soldat).
 Birgit Hansen, Lille Fugleholm, Heininge pr. Slagelse.
 *Stud. polit. Jens Erik „Samsø“ Hansen, Tappernøje.
 Stud. med. Hanne Søbjerg Hansen, Vemmelev pr. Forlev.
 Ruth Hjorth, Store Tåstrup.
 Karin Hoff-Nielsen, Danasvej 5, Dianalund.
 Anne Lise Højland, Havrebjerggård, Sigersted pr. Ringsted.
 *Stud. mag. Carl Chr. Vibjerg Jensen, Stavnsbakken 9 st., Risskov.
 Stud. med. Kristen Jensen, Gammelsminde, Horreby.
 Anders Dan Jørgensen, Solnavej 5, Søborg.
 Seminarieelev Ida Bjerge Jørgensen, Stillebæk, Veflinge.
 Stud. med. Finn Reinau Larsen, Slagelsevej, Høng.
 Stud. odont. Jahn Legarth, Torvet 3, Helsingør.
 Anni Madsen, Ubby pr. Jerslev.
 Stud. polyt. Niels Erik Monrad, Ved Grænsen 74, København F.
 Kontorist Eivind Møller, Ved Voldgraven 2 D, st., Brønshøj.
 Sigrid Møller, Hovedgaden 39, Høng.
 Bent Bøje Nielsen, Løve pr. Løve (soldat)
 Ellen Mors Nielsen, Brårupvej 119, Skive.
 Stud. polyt. Erik Nielsen, Julius Thomsensgade 22⁵, København V.
 Fru Kirsten Dahl Christiansen, f. Nielsen, Ansgars Allé 28, Valby.
 Stud. jur. Aase Nielsen, Blyskovgård, Ringsted.
 Lars Beckvard Petersen (garder), Thorstedvej, Ulfborg.

Knud Petry, Åblink, Allingåbro (soldat)
Stud. psyk. Jørgen Pjettursson, Amagerbrogade 44, København S.
Stud. mag. Jens Chr. Ringsted, Soløsevej 12, Gentofte.
Henning Sørensen, Tuslemose, Mullerup pr. Slagelse.
Ingergrethe Spåbæk, c/o dyrlæge Spåbæk, Ringkøbing.
Kirsten Møller Thomsen, Ødegård, Starup pr. Gravens. (På højskole i Kungälv).
Soldat Lars J. Terp, Nørregade 1, Køge.

- 1961 Jørgen Guldbrand Andersen, Søvejen 9, Lemvig.
Soldat Sv. Andersen, Gelstrupgård pr. Bråde.
Elektriker Per Berthelsen, Ringegade 7, St. Heddinge.
Soldat Frans Erik Bjerre, Rishøjgård, Nr. Snede.
Husholdningselev Anne Dorthe Boserup, Valbygården, Slagelse.
Niels Holger Krohn Carl, Løvegade 39, Slagelse.
Stud. psyk. Hans J. Øster Christensen, Havrebjerg.
Stud. polyt. Poul Christensen, Ø. Møllergård, Dybvad.
Soldat Per Christiansen, Mågevej 13, Slagelse.
Sherry Davidson. 42 Saidleback Road, Rolling Hills, California, USA.
Husassistent (England) Inge Hansen, Fredensvej 8, Korsør.
Stud. oecon. Peder B. Skovgård Hansen, Æbleskovgård, Hornstrup, Skanderborg.
Soldat Mogens Hansen, Sandhøjgård, Hallenslev pr. Gørlev.
Soldat Søren S. Hansen, Havnegade 6, Skive.
Adgangskursist Mogens Henriksen, Kragegården, Rude.
Soldat Niels Erik Jacobi, Springvandsplads, Hjørring.
Soldat (Bornholm) Jørgen Stanley Jørgensen, Slagelsevej 34, Høng.
Maskinlærling Otto Knaack, Lindholm, Kirke Såby.
Stud. med. Aksel Holm Kristensen, Skovsgård.
Stud. med. vetr. Ejvind Kjølby, Vejby, Vrå.
Laborant Annelise Larsen, Adamsgård, Jyderup.
Soldat Jørgen Lund Larsen, Tappernøje.
Olav Lomholt, Parkvej 2, Slagelse.
Jørgen Lund, Tørring Mark, Tørring.
Stud. scient. (fysik, Århus) Bent Nordahl Madsen, Knudsgade 2, Esbjerg.
Soldat Uffe Shear Mikkelsen, Schæffergården, Smørumnedre, Måløv.
Soldat Axel P. Moe, Asnæs.
Adgangskursist Ulf Buchwald Mortensen, Parcelvej 6, Jyderup.
Stud. med. vetr. Jens Mossin, Kildegårdsvej 19, Hellerup.
Stud. med. (Århus) Jørgen Q. Munk, Jerslev Sj.
Journalistelev Fritjof Dittmann Nielsen, Fyensvej 32, Grindsted.
Soldat John Arne Nielsen, Brøndegård, Askeby, Møn.
Stud. mag. (kemi) Hans Høy Nielsen, Fredensgårdsvej 6, Århus.
Sven Nilou, Hauchsvej 6, Sorø.
Berit Pedersen, Stationsvej, Høng.
Adgangskursist Birger Pedersen, Krusbjerg pr. Ølgod.
Adgangskursist Carl Gundtoft Pedersen, Charlotte Munksvej 18, København NV.
Inge B. Petersen, Torvet 6, Stubbekøbing.
*Lærervikar Kjeld Petersen, Nyvej 20, Høng.
Korrespondentelev Anne M. Poulsen, lægeboligen, Brejninge, Ærø.
Stud. med. Gerda Rump, lægeboligen, Vig.
Maskinlærling Ole Steffensen, Solgården 4, Stubbekøbing.
Stud. mag. Hugo Støttrup Jensen, Hornum.
Stud. oecon. Carsten Bjerring Sørensen, Baldersgade 23, Esbjerg.
Soldat Søren Sejlund Sørensen, Try, Dronninglund.
Erik Thygesen, Virumvej 46 A, Virum.
Fru Edith Øther, Kordilgade 36, Kalundborg.

Hvis De har fundet fejl eller udeladelser i fortegnelsen, meld det da til kassereren eller til skolen.

Meddelelser

Oplag 775 eksemplarer.

Vignetterne er tegnet af maleren Troels Trier, Vallekilde.

Redaktionen: rektor J. H. Monrad, ekspeditionssekretær, cand. polit. Ivar Munk, redaktør Hans Bagge og stud. art. Lars Dalsgaard.

Skolekomedie og bal: Lørdag den 27. januar 1962.

Sammenkomst i Studenterforeningen i København: udsat til 1963.

Generalforsamling på skolen lørdag den 15. september 1962.

Kontingent mindst 7 kr. årlig. Giro 650 46.

NB! Kontingenter, der ikke er indkommet senest 1. november 1962, opkræves pr. post.

Formand: Redaktør Hans Bagge, Bredegade 6, Slagelse. Telf. (03) 52 37 00 (kont.) og (03) 52 22 02 (privat).

Kasserer og sekretær: Lektor Esman Eriksen, Lindevej 3, Høng, telf. 156.

Rektor J. H. Monrad, gymnasiet, Høng. Telf. 47.

Sekretær, cand. polit. Johs. Lund Pedersen, Strandvejen 28 B, København Ø. Telf. (01) 29 15 78.

Fuldmægtig, cand. polit. J. J. Lindsteen, Aagade 134, 2. sal t. v., København V. Telf. Gothåb 4892.

Stud. med. Jørgen Bruun Jensen, Nørre Allé 75, København Ø.

Erانيا's formand, p. t. stud. art. Lars Dalsgård, Høng. Telf. 310.

Anbefal foreningen til klasse- og skolekammerater, der endnu ikke er medlemmer. Husk at melde adresseforandring til kassereren eller skolen!